

MAGYAR NEMZETI BANK

Pénzforgalom és értékpapír-elszámolás

**A hatályos pénzforgalmi szabályozás és a belső piaci
pénzforgalmi szolgáltatásokról szóló 2007/64/EK
irányelv (PSD) összehasonlító elemzése¹**

**(Jelentősebb változások a hatályos hazai pénzforgalmi
szabályozás tükrében)**

2008. június

---

¹ Jelen elemzés - a II. pont bevezető szövegében megjelölt korlátozásokkal - a hatályos, elsősorban pénzforgalmi jogszabályok és az irányelv leíró összevetésén alapul. Az elemzés kizárólag az érintettek tájékoztatását szolgálja, az abban foglaltak nem értelmezhetők az MNB-nek az irányelv hazai jogrendbe való átültetésével kapcsolatos normatív állásfoglalásaként.

I. Az irányelvről általában

Az Európai Unió hivatalos lapjában **2007. december 5-én jelent meg a belső piaci szolgáltatásokról szóló 2007/64/EK irányelv** (a továbbiakban: irányelv), amely a kihirdetésétől számított 20. napon lépett hatályba, megvalósítva ezáltal az Európai Gazdasági Térségen (EGT)² belül a pénzforgalmi szolgáltatás egységes jogi szabályozását.

Ennek megfelelően az irányelv rendelkezései **azokra a szolgáltatásokra terjednek ki, amelyek együttesen megfelelnek a következő kritériumoknak:**

- Az irányelv szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak minősül (részletesen a II. 1. pont ismerteti).
- EGT-n belül, euróban vagy egy euroövezeten kívüli tagállam pénznemében nyújtják.
- Mind a megbízó, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az EGT-n belül található.

Az irányelv a **pénzforgalmi szolgáltatók** következő hat típusát különbözteti meg:

- hitelintézetek
- elektronikus pénzkibocsátó intézmények, ha az irányelv szerinti pénzforgalmi szolgáltatást nyújtanak (maga az elektronikus pénz kibocsátása nem tartozik ide)
- a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok
- az új szolgáltatóként megjelenő pénzforgalmi intézmények
- az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el
- a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el

Az irányelv tételesen meghatározza azokat a **fizetési műveleteket, amelyek nem tartoznak a hatálya alá.** Így - többek között - az irányelv szabályait nem kell alkalmazni a fizető fél és a kedvezményezett közötti közvetlen készpénzforgalom, a pénzváltási tevékenység, a készpénzszállítási szolgáltatások, a papíralapú pénzhelyettesítő és egyéb, korlátozott körben fizetésre felhasználható eszközökkel (csekk, utazási csekk, váltó, utalvány, vásárlási, pl. üzemanyag kártyák) végzett fizetési műveletek, a pénzforgalmi szolgáltatók, befektetési szolgáltatók egymás közötti fizetési műveletei, a fizetési és értékpapír elszámolási rendszeren belüli fizetési műveletek tekintetében.

---

² Az EGT tagja az összes EU tagállam, valamint Norvégia, Izland és Lichtenstein

Az irányelv a következő **három fő témakör** szabályozására terjed ki:

- a) a nem hitelintézeti, új pénzforgalmi szolgáltatók működésének prudenciális és egyéb feltételei, engedélyezésük és felügyeletük szabályai,
- b) az átláthatósággal és a felhasználók tájékoztatásával kapcsolatban a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtókkal szemben támasztott követelmények,
- c) a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásával és igénybevételével összefüggő jogok és kötelezettségek.

A b) pont alatti szabályozási területnél teljes körűen, a c) pont alattinál számos előírás tekintetében lehetővé teszi az irányelv, hogy a fogyasztón - és tagállami döntéstől függetlenül mikrovállalkozáson - kívüli, egyéb ügyfelekkel a pénzforgalmi szolgáltató az irányelvben lefektetett szabályoktól eltérően állapodjon meg.

Az irányelv teljes harmonizációt ír elő, ugyanakkor számos szabályozási kérdést illetően lehetővé teszi a tagállamok önálló döntéshozatalát is.

Az irányelvet a tagországoknak legkésőbb **2009. november 1-ig** kell a hazai jogrendjükbe átültetniük.

II. Jelentősebb változások a hatályos hazai pénzforgalmi szabályozás³ tükrében

A jelen fejezetben - a teljesség igénye nélkül - a hatályos pénzforgalmi szabályozással összehasonlítva bemutatjuk azokat a **jelentősebb változásokat**, amelyeket az irányelv hazai implementálása jelenteni fog **a pénzforgalom tevékenységi szabályozása**, és ennek alapján **a pénzforgalmi szolgáltatások nyújtása terén**.

Hangsúlyozzuk, hogy a jelen elemzés (beleértve a mellékletek szerinti tételes összehasonlítást is) nem törekszik teljes körűsége:

- elsősorban a 3. lábjegyzetben megjelölt két, a pénzforgalommal kapcsolatos fogalmakat és tevékenységi szabályokat tartalmazó, jelenleg hatályos jogszabály (esetenként egyéb, az elemzett kérdéskörhöz szorosan kapcsolódó más jogszabály) és az irányelv összevetésén alapul;
- ennek megfelelően az elemzés nem terjed ki az irányelvnek az új pénzforgalmi szolgáltatók engedélyezésével, felügyeletével, prudenciális követelményekkel kapcsolatos intézményi szabályaira;
- nem ismerteti és nem értékeli az irányelvben biztosított, a tagországok saját döntési hatáskörébe sorolt nemzeti diszkréciókat.

³ A pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban: pénzforgalmi kormányrendelet)

A pénzforgalom lebonyolításáról szóló 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet (a továbbiakban: pénzforgalmi MNB rendelet)

1. A pénzforgalmi szolgáltatás fogalma

A következő táblázatban bemutatjuk, hogy az irányelv mely szolgáltatásokat sorol a hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatások körébe, és azok mennyiben feleltethetők meg a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvényben (Hpt.) meghatározott egyes pénzügyi szolgáltatásoknak.

2. táblázat: Pénzforgalmi szolgáltatások definíciója az irányelvben, illetve a hatályos magyar szabályozásban

Irányelv szerinti pénzforgalmi szolgáltatások	Hpt. szerinti pénzügyi szolgáltatásfajta
1. Fizetési számlára történő készpénz-befizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.	Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak, valamint korlátozottan az e) pontja szerint készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásával kapcsolatos szolgáltatás nyújtásnak (készpénz tranzakció ATM útján).
2. Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.	Ugyanaz, mint az előző 1. pontnál.
3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára történő pénzáttalást: - beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is, - fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel, - áttalások teljesítése, ideértve a tartós áttalási megbízásokat is.	Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak, valamint az e) pontja szerint készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásával kapcsolatos szolgáltatás nyújtásnak.
4. Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára biztosított hitelkeretből fedezik: - beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is, - fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel, - áttalások teljesítése, ideértve a tartós áttalási megbízásokat is.	Ugyanaz, mint az előző 3. pontnál.
5. Fizetési eszközök kibocsátása és/vagy elfogadása.	Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásnak és az azzal

	kapcsolatos szolgáltatásnyújtásnak.
6. Készpénzáttalálás.	Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés m) pontja szerinti készpénzáttalásnak, azzal a megjegyzéssel, hogy az irányelv tágabban értelmezi: nemcsak természetes személy lehet a megbízó és a kedvezményezett, továbbá a befizetett készpénzt a kedvezményezett nemcsak személyesen veheti át, hanem az átutalható a nevében eljáró másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz.
7. Olyan fizetési műveletek teljesítése, ahol a fizető fél a fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyását bármilyen távközlési eszköz, digitális vagy IT-eszköz segítségével adja meg, és a fizetés a távközlési eszköz, az IT-rendszer vagy a hálózat üzemeltetőjének történik, aki vagy amely a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az áru szállítója vagy a szolgáltatás nyújtója között kizárólag közvetítőként jár el.	Új pénzforgalmi szolgáltatás típus.

Mint a táblázatból is kitűnik, hogy az 1. - 6. pontban foglalt tevékenységek gyakorlatilag megfelelnek a Hpt-ben jelenleg külön nevesített három pénzügyi szolgáltatásfajtának.

A teljesség kedvéért megjegyezzük, hogy a postáról szóló 2003. évi CI. törvény külön nevesíti a Posta által végezhető pénzforgalmi tevékenységeket, mint bankszámlára történő készpénz befizetés (korlátozottan a táblázat 1. pontja), vagy onnan készpénz kifizetés (korlátozottan a táblázat 2. pontja), készpénz átutalás (táblázat 6. pontja), valamint a belföldi postautalvány szolgáltatás, amely nem tartozik az irányelv hatálya alá.

Új pénzforgalmi szolgáltatásként jelenik meg a 7. pont alatti, a távközlési eszköz, IT-rendszer vagy hálózat üzemeltetője által végzett pénzforgalmi tevékenység, amikor is az **üzemeltető kizárólag közvetítőként jár el az áru vagy szolgáltatás nyújtója és igénybevevője közötti fizetési folyamatban.** A hangsúly a kizárólag közvetítői szerepkörön van, ugyanis az irányelv nem minősíti pénzforgalmi szolgáltatásnak, ha az áru vagy szolgáltatás leszállítása vagy igénybevétele csak a távközlési, digitális vagy IT-eszközön keresztül történik (pl. csengőhang, háttérkép, játék, műsor letöltése, ajánlatok keresése) és ha az üzemeltető saját maga is növeli az áru vagy szolgáltatás értékét (pl. hozzáférési, terjesztési, keresési lehetőséget biztosít).

2. Tájékoztatási követelmények

2.1. Alkalmazás

A hatályos pénzforgalmi jogszabályokban minden ügyfél esetében, a fizetési művelet értékétől függetlenül előírt előzetes és utólagos ügyfél tájékoztatási követelményekkel szemben az irányelv lehetőséget nyújt arra, hogy

- **a fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében** a pénzforgalmi szolgáltató és ügyfele az irányelvben foglaltaktól részben vagy egészben **eltérően is megállapodhatnak**;
- az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletre terjednek ki, illetve amelyek vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzüsszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltató **csak a leglényegesebb információkról⁴** tájékoztassa ügyfelét. (Az irányelv lehetővé teszi a tagországoknak az említett összegek csökkentését vagy megduplázását.)

2.2. A tájékoztatás díja

Az irányelvben meghatározott előzetes és utólagos tájékoztatást **a pénzforgalmi szolgáltatónak ingyenesen kell biztosítania, ezért nem számíthat fel díjat** a pénzforgalmi szolgáltatást igénybevevő részére. (Az irányelv szerint ugyanakkor a pénzforgalmi szolgáltató és ügyfele megegyezhet díjfizetésben, amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatást igénybevevő ügyfél kiegészítő vagy gyakoribb tájékoztatást kér, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján kéri információátadást.)

A hatályos pénzforgalmi jogszabályok a díjfelszámítás kérdésével nem foglalkoznak. A Hpt. szerint egyes tájékoztatást (mint a szolgáltatások igénybevételének feltételei, üzletszabályzat) a hitelintézeteknek ingyenesen kell az ügyfél rendelkezésére bocsátaniuk.

2.3. Keretszerződések

Az irányelv tételesen meghatározza, melyek azok az információk, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltató köteles a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára papíron vagy egyéb tartós adathordozón rendelkezésre bocsátani, kellő időben még mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét bármiféle keretszerződés vagy ajánlat kötelezné.

Áttekintésünk szerint **a hatályos pénzforgalmi és egyéb jogszabályok** (mint a Hpt., a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény) **az irányelvben nevesített előzetes tájékoztatási követelményeket nem tartalmazzák teljes körűen.**

Az irányelv előírja, hogy a keretszerződés, valamint az előzetes tájékoztatásként megadott információk és feltételek **bármilyen módosítására** a pénzforgalmi szolgáltatónak **legkésőbb a tervezett módosítás alkalmazása előtt két hónappal** kell javaslatot tennie. E szabály alóli **kivételként értesítés nélkül azonnal alkalmazhatók azok a kamatláb vagy átváltási árfolyam változtatások**, amelyek

- a keretszerződésben meghatározott referencia-kamatlábban vagy referencia-árfolyamon alapulnak és ezt a jogot a felek a keretszerződésben kikötötték, vagy

⁴ Mint pl. a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzői, a fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjai, a felelősség kérdése, a díjszabás.

- az ügyfél számára kedvezőbbek.

Ez a hatályos rendelkezésekhez képest összességében **szigorítást** jelent. A Hpt. szerint ugyanis jelenleg - ha a szerződés egyoldalú módosításának a jogát a szerződésben a pénzügyi intézmény kikötötte - az üzletszabályzat kamatot, díjat vagy egyéb feltételeit érintő, az ügyfél számára kedvezőtlen módosítását 15 nappal korábban hirdetményben kell közzétenni. A pénzforgalmi kormányrendelet pedig az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződésnek az ügyfél számára kedvezőtlen módosításával kapcsolatban legkésőbb 30 nappal korábbi értesítési kötelezettséget ír elő, kivéve a bankkártya fedezetét biztosító bankszámlához vagy hitelkerethez kapcsolódó kamatlábváltozást, amely a hirdetményben megjelölt napon lép hatályba.

3. Jogok és kötelezettségek

3.1. Alkalmazás

Az irányelv - az előző, 2.1. pontban foglaltakhoz hasonlóan - lehetővé teszi, hogy a fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében a pénzforgalmi szolgáltató és ügyfele **az irányelv egyes szabályaitól eltérően is megállapodjanak**. Az érintett szabályok a következők:

- díjfelszámítási tilalom az előírt megelőzési és helyesbítési intézkedésekért,
- jóváhagyás hiányában a fizetési művelet nem engedélyezettnek minősítése,
- nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentésének határideje,
- a hitelesítés bizonyítéka és a fizetési műveletek teljesítése,
- a fizető fél felelőssége nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában,
- visszatérítés és annak igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési műveletek esetén,
- a fizetési megbízás visszavonhatatlansága,
- a teljesítés elmaradása és a hibás teljesítés felelősségi szabályai.

A felsoroltak közül kiemeljük azt a szabályt, amely **a fizető fél felelősségét 150 EUR értékben maximálja** a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszített, ellopott fizetési eszköz használatából eredő, bejelentés előtti kárviselés tekintetében. A hatályos pénzforgalmi kormányrendelet - összhangban a 97/489/EK ajánlással - jelenleg az elektronikus fizetési eszközök használata kapcsán minden ügyfél, tehát adott esetben a nagy értékű fizetési forgalmat távolról hozzáférést biztosító fizetési eszköz számítógép útján lebonyolító gazdasági társaságok esetében is 45 ezer Ft-ban maximálja az ügyfél kárviselési kötelezettségét. Az irányelv lehetőséget nyújt arra, hogy ezen ügyfelekkel a pénzforgalmi szolgáltatók ettől eltérően állapodjanak meg.

Az irányelv ugyancsak lehetőséget nyújt arra, hogy az előző, 2.1. pontban nevesített **kis összegű fizetésekre** szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetében az

irányelvnek elsősorban a fizetési eszközök használatával, letiltásával, a fizetési művelet engedélyezésével, visszavonásával kapcsolatos szabályait eltérően vagy a fizetési eszköz sajátosságai miatt (pl. névtelen használat) egyáltalán ne alkalmazzanak.

3.2. A pénzforgalmi szolgáltatás díjának viselése

A konverziót igénylő fizetési műveletek kivételével az irányelv **általánosan és kötelezően írja elő az un. "share" alapon történő díjfizetést**, amikor a kedvezményezett fizeti meg a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető fél pedig szintén a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.

A hatályos pénzforgalmi jogszabályok ezt csak átutalás esetében írják elő, lehetőséget nyújtva ugyanakkor ettől eltérő megállapodásra is.

3.3. Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési műveletek esetében

Az irányelv **feljogosítja a fizető felet arra, hogy a kedvezményezett által kezdeményezett (jellemzően beszédések, pl. csoportos beszédés) és már teljesített fizetési műveletek összegének visszatérítését igényelje**, abban az esetben, ha

- az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét; és
- a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről ésszerűen elvárható volt, figyelembe véve korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésében foglalt feltételeket és az ügy releváns körülményeit.

A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a fizető félnek be kell mutatnia az ezen feltételekkel kapcsolatos tényszerű elemeket.

Beszédések esetében a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója a keretszerződésben úgy is megállapodhat, hogy a fizető fél jogosult a pénzforgalmi szolgáltatója részéről visszatérítésre még akkor is, ha az említett visszatérítési feltételek nem teljesülnek.

E visszatérítési jogosultság **a hazai pénzforgalmi szabályozásban teljesen új elemként** fog megjelenni. Egyes bankkártyás fizetési konstrukciókon túlmenően (ahol a fizető fél előzetesen, a konkrét összeg ismerete nélkül járul hozzá a fizetéshez), a hazai fizetési módok közül az új szabály **a csoportos beszédést és a felhatalmazó levélen alapuló azonnali beszédést fogja érinteni**, mert kielégítik az első követelményt (a felhatalmazásban és a felhatalmazó levélben nem a pontos összeget, hanem a teljesítés felső értékhatárát lehet, de nem kötelező megadni), a második feltétel pedig előfordulhat. Ezenkívül az irányelv szerint beszédések esetében megállapodás alapján e két feltétel teljesülésétől el is lehet tekinteni.

3.4. Átutalt és megkapott összegek

A **kedvezményezettnek a fizetési művelet teljes összegét meg kell kapnia**, a fizetési művelet teljesítése során sem a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója, sem a

pénzforgalmi szolgáltatók bármely közvetítője a fizetési művelet összegéből nem vonhat le. Külön megállapodás esetén kizárólag a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója jogosult saját díjainak az átutalt összegből való levonására.

A kérdéskört jelenleg a pénzforgalmi kormányrendelet szabályozza, a határon átnyúló átutalásokról szóló 97/5/EK irányelv jogharmonizációjaként. Ennek megfelelően a kedvezményezett részére történő teljes összegű, levonás nélküli átutalás csak a részvevő államok közötti, legfeljebb 50 ezer EUR vagy ennek megfelelő, más tagállam pénznemében teljesített átutalások esetében kötelező, akkor is csak a megbízó eltérő rendelkezése hiányában. A megbízó ugyanis rendelkezhet úgy is, hogy az átutalás díja és költsége részben vagy egészben a jogosultat terheli.

Az előírás ezért **a pénzforgalmi szabályozás új elemeként** fog megjelenni.

3.5. Teljesítési határidők

3.5.1. *Jóváírás a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján*

Az irányelv előírásai szerint

- az euróban történő fizetési műveleteknél,
- az euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveleteknél,
- az olyan fizetési műveleteknél, amelyek során csak egyetlen, az euro és egy euroövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, a szükséges átváltást az érintett, euroövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik,

a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy az irányelv szerinti érkeztetési időpontot követően a **fizetési művelet összege a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön.**

2012. január 1-jéig azonban a fizető fél és annak pénzforgalmi szolgáltatója egy **legfeljebb három munkanapos határidőben is megállapodhat.**

Egyéb, az irányelv hatálya alá tartozó fizetési műveleteknél, mint az euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi vagy határon átmenő átutalások, **négy üzleti munkanapon belül** kell biztosítani a teljesítést. Papíralapú fizetési műveletek esetében ezen határidők egy munkanappal meghosszabbíthatók.

A határon átnyúló átutalásokról szóló 97/5/EK irányelvvel összhangban, a hatályos pénzforgalmi MNB rendelet a **részvevő államok közötti**, legfeljebb 50 ezer EUR vagy ennek megfelelő, más tagállam pénznemében teljesített **átutalások** esetében úgy rendelkezik, hogy - eltérő megállapodás hiányában - a kedvezményezett intézményének a bankszámláján a jóváírásnak legkésőbb a fizetési megbízás befogadását követő **ötödik banki munkanapon** meg kell történnie. **Egyéb devizaműveleteknél a bankközi elszámolás teljesítési ideje nincs meghatározva.**

A pénzforgalmi MNB rendelet belföldi **forint fizetési forgalomban sem határozza meg a bankközi elszámolás határidejét**, azonban **közvetlen rendszertagok esetében a hazai fizetési rendszerek már jelenleg is biztosítják a legfeljebb egy napos teljesítést**. A bankközi elszámolás eredményeképpen az átutalt összeg jóváírása a kedvezményezett hitelintézetének az MNB-nél vezetett bankszámláján a fizetési megbízás befogadását követően a BKR esetében a következő banki munkanap reggelén, a VIBER esetében még aznap megtörténik.

Jelenleg a pénzforgalmi MNB rendelet lehetővé teszi, hogy **közvetett rendszertagság** esetén a hitelintézetek közötti teljesítési határidő egy-egy nappal meghosszabbodjon, így a szabályozás ez esetben is **megfelel az irányelv által 2012. január 1-ig lehetővé tett három munkanapos teljesítési határidőnek**.

3.5.2. Jóváírás a kedvezményezett számláján

Az irányelv előírása szerint a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy **a fizetési művelet összege közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került, a kedvezményezett rendelkezésére álljon**. E szabály alkalmazására átmeneti időt nem biztosít az irányelv és a felek ettől eltérő megállapodására sincs lehetőség.

A **hatályos pénzforgalmi MNB rendelet szerint belföldi forintfizetési forgalomban** a kedvezményezett hitelintézete a saját számláján történt jóváírásról való tudomásszerzés napján úgy köteles jóváírni a beérkezett összeget a kedvezményezett bankszámláján, hogy az a **következő banki munkanap reggelén** nyitáskor rendelkezni tudjon vele. (A bankkártyás fizetés vagy készpénzfelvétel lehetőségét másnap 8 órától biztosítani kell nem banki munkanap esetén is.) **VIBER** elszámolás esetében úgy kell a jóváírást teljesíteni, hogy a kedvezményezett **még aznap** felhasználhassa a BKR-be továbbított fizetési megbízások fedezetét.

A hatályos hazai szabályozás szerint **deviza fizetési műveleteknél** a kedvezményezett hitelintézete legkésőbb a devizafedezet saját bankszámláján történt **jóváírását követő banki munkanapon** köteles a kedvezményezett számláján jóváírni, illetve hozzáférhetővé tenni az összeget, mely határidő - a részvevő államok közötti, legfeljebb 50 ezer EUR vagy ennek megfelelő, más tagállam pénznemében teljesített átutalások kivételével - **konverzió esetén két banki munkanappal meghosszabbodhat**.

Azt irányelv I. (hatály és fogalommeghatározás), III. (tájékoztatási követelmények) és IV. (jogok és kötelezettségek) címeinek tételes, a hatályos szabályozással összehasonlító feldolgozását 1 - 3. mellékletek tartalmazzák.

Az irányelv I. Címe: Tárgy, hatály és fogalommeghatározások

Irányelv ⁵	Hatályos hazai pénzforgalmi szabályozás ⁶	Megjegyzések
<p>Pénzforgalmi szolgáltatók köre 1. cikk</p> <p>a) hitelintézetek, a 2006/48/EK irányelv 4. cikke (1) bekezdésének a) pontja értelmében;</p> <p>b) elektronikuspénz-kibocsátó intézmények, a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének a) pontja értelmében;</p> <p>c) a nemzeti jog értelmében pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására jogosult postai elszámolóközpontok;</p> <p>d) az ezen irányelvben meghatározott pénzforgalmi intézmények,</p>	<p>Pénzforgalmi rendeletek 1. §-ában meghatározott hatály szerint:</p> <p>hitelintézetek,</p> <p>elektronikus pénzkibocsátó szakosított hitelintézetek,</p> <p>a Posta,</p> <p>pénzügyi vállalkozások (hitelkártya kibocsátás és csak az MNBr. vonatkozásában a készpénzátutalás tekintetében),</p>	<p>Az irányelv konkrétan az intézmény típust nevesíti, a hatályos pénzforgalmi rendeletek más jogszabályokban meghatározott tevékenységek⁷ alapján határozzák meg a hatályuk alá tartozó szervezeteket.</p> <p>Új pénzforgalmi szolgáltató típus, amelyre e minőségében nem a Hpt., hanem az irányelv intézményi szabályai vonatkoznak.</p>

⁵ Nemzeti diszkréció alkalmazását lehetővé tevő jogszabályhelyek nélkül.

⁶ A pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban Kormr.)
A pénzforgalom lebonyolításáról szóló 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet (a továbbiakban: MNBr.)

⁷ A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 3. § (1) bekezdés d) -e) és m) pontjában meghatározott pénzügyi tevékenységet végző szervezet,
a tőkepiacról szóló 2001. évi CXX. törvény (Tpt.) alapján ügyfélszámla vezetésére jogosult szervezet,
a postáról szóló 2003. évi CI. törvény (Pt.) 4. § (1) bekezdés d) pontja szerinti postai pénzforgalmi szolgáltatást végző szolgáltató.

<p>e) az Európai Központi Bank és a nemzeti központi bankok, amennyiben nem monetáris hatósági vagy egyéb hatósági jogkörben járnak el;</p> <p>f) a tagállamok, regionális vagy helyi hatóságaik, amennyiben nem hatósági jogkörben járnak el.</p>	<p>MNB (törvény vagy kormányrendelet eltérő rendelkezése hiányában),</p> <p>Kincstár (jogszabály eltérő rendelkezése hiányában)</p> <p>A Tpt. szerinti ügyfélszámla vezetésére jogosult szervezet (befektetési vállalkozás, árutőzsdei szolgáltató).</p>	<p>Nem tartozik az irányelv hatálya alá.</p>
<p>Hatály 2. cikk</p> <p>(1) Ezt az irányelvet a Közösségen belül nyújtott pénzforgalmi szolgáltatásokra kell alkalmazni. A 73. cikk kivételével ezen irányelv III. és IV. címe azonban kizárólag akkor alkalmazandó, ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója és a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója egyaránt, vagy a fizetési műveletben érintett egyetlen pénzforgalmi szolgáltató a Közösség területén található.</p> <p>(2) Az irányelv III. és IV. címe az euróban vagy egy euroövezeten kívüli tagállam pénznemében teljesített pénzforgalmi szolgáltatásokra alkalmazandó.</p>	<p>A szabályok - a résztvevő államok közötti átutalások teljesítési határidőinek (MNBr. 12. §) és speciális, elsősorban felelősségi szabályainak (Kormr. 9 - 13. §) (a továbbiakban együtt: a résztvevő államok közötti átutalások külön szabályai) kivételével - általános érvényűek; ha egyébként értelmezhetőek (pl. ügyfelek tájékoztatása, fizetési megbízások érkeztetése, befogadása), azokat alkalmazni kell akkor is, ha</p> <ul style="list-style-type: none"> - valamelyik fél pénzforgalmi szolgáltatója az EGT-n kívüli; - a pénzforgalmi szolgáltatás pénzneme nem euro vagy résztvevő állam más pénzneme. <p>A résztvevő államok közötti átutalások külön szabályait legfeljebb 50 000 EUR vagy ennek megfelelő, a résztvevő államok más pénznemében meghatározott összegű átutalásra kell alkalmazni.</p>	<p>Az irányelvnek az ügyfelek tájékoztatására, a fizetési megbízások lebonyolítására, a felek jogaira és kötelezettségeire vonatkozó szabályait (az értéknep és a pénzösszeghez való hozzáférhetőség kivételével) csak akkor kell alkalmazni, ha:</p> <ul style="list-style-type: none"> - mind a fizető fél, mind a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója az EGT-n belüli; - a pénzforgalmi szolgáltatás pénzneme euro vagy résztvevő állam más pénzneme. <p>Az említett szabályok általánosan vonatkoznak az irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatásokra, függetlenül a fizetési megbízás fajtájától és összegétől (kivéve az irányelv 34. és 53. cikkében meghatározott kisösszegű tranzakciókra vonatkozó mentesítési lehetőséget).</p>

<p>Negatív hatály 3. cikk</p> <p>Ez az irányelv nem alkalmazandó az alábbiak egyikére sem:</p>		
<p>a) olyan fizetési műveletek, amelyeknél mindenféle közvetítői beavatkozás nélkül kizárólag közvetlen készpénzmozgás történik a fizető féltől a kedvezményezett felé;</p>	Nem terjed ki rá.	Az MNBr. 16. § (2) bekezdés a) pontja nevesíti a készpénzfizetési mód egyik fajtájaként a pénzüsszeg közvetlen átadását, de szabályokat nem alkalmaz rá.
<p>b) a fizető féltől a kedvezményezett felé a fizető fél vagy a kedvezményezett nevében áruk vagy szolgáltatások adásvételéről szóló tárgyalásra vagy annak lebonyolítására meghatalmazott kereskedelmi ügynökön keresztül megvalósuló fizetési műveletek;</p>	Nem terjed ki rá.	
<p>c) bankjegyek és pénzermék üzletszerűen folytatott fizikai szállítása, a begyűjtést, feldolgozást és célba juttatást is beleértve;</p>	Nem terjed ki rá.	
<p>d) olyan fizetési műveletek, amelyek nem üzletszerűen folytatott készpénzgyűjtést és annak célba juttatását jelentik nonprofit vagy jótékonyági tevékenység keretében;</p>	Nem terjed ki rá.	
<p>e) olyan szolgáltatások, amelyeknél a kedvezményezett a fizető félnek egy fizetési művelet részeként nyújt készpénzt, ha ezt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője az áruk vagy szolgáltatások ellenértékének kiegyenlítéséhez kapcsolódó fizetési művelet teljesítését közvetlenül megelőzően kifejezetten kérte;</p>	Nem terjed ki rá.	Ez az ún. "cash-back" szolgáltatás.
<p>f) olyan valutaváltási üzlet, azaz készpénzről készpénzre történő műveletek, amelyeknél a pénz nem jelenik meg fizetési számlán;</p>	Nem terjed ki rá.	

<p>g) az alábbi dokumentumok valamelyikén alapuló olyan fizetési műveletek, melyeknél a pénzforgalmi szolgáltató nevére szóló dokumentumok kiállítása abból a célból történik, hogy pénzt bocsássanak a kedvezményezett rendelkezésére:</p> <p>i. az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő papíralapú csekk;</p> <p>ii. az i. alpontban említetthez hasonló, az egységes csekk törvény tárgyában Genfben, 1931. március 19-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú csekk;</p> <p>iii. az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezmény rendelkezéseinek megfelelő papíralapú váltó;</p> <p>iv. az iii. alpontban említetthez hasonló, az idegen és saját váltókra vonatkozó egységes váltótörvény tárgyában Genfben, 1930. június 7-én megkötött egyezményben nem részes tagállamok joga által szabályozott papíralapú váltó;</p> <p>v. papíralapú utalvány;</p> <p>vi. papíralapú utazási csekk; vagy</p> <p>vii. az Egyetemes Postaegyesület által meghatározott papíralapú postautalvány;</p>	<p>Az MNBr. kiterjed rá, a 35 - 38. §-ai a belföldi fizetési forgalomban a csekk kibocsátásával, a csekknyomtatványok használatával, a csekk bemutatásával, beváltásával, beszedésével kapcsolatos a lebonyolítási szabályokat tartalmazza. A Kormr. 1. § a) pontja kifejezetten kiveszi a csekket a hatálya alól.</p> <p>Az MNBr. kiterjed rá, a 30. §-a a belföldi fizetési forgalomban a váltón alapuló azonnali beszedési megbízás lebonyolítási szabályát tartalmazza.</p> <p>Nem terjed ki rá.</p> <p>Nem terjed ki rá.</p> <p>Nem terjed ki rá.</p>	<p>Mint belföldi fizetési mód részletszabályai, az irányelv szempontjából irrelevánsak.</p> <p>Egyes, az irányelv által is érintett általános szabályok (pl. ügyfelek tájékoztatása, fizetési megbízások érkeztetése, befogadása, teljesítési határidő) azonban vonatkoztathatóak rá.</p> <p>Mint belföldi fizetési mód részletszabályai, az irányelv szempontjából irrelevánsak.</p> <p>Egyes, az irányelv által is érintett általános szabályok (pl. ügyfelek tájékoztatása, fizetési megbízások érkeztetése, befogadása, teljesítési határidő) vonatkoztathatóak rá.</p> <p>Az MNBr. 52. §-a csak a belföldi postautalvánnyal kapcsolatban tartalmaz lebonyolítási szabályokat, a nemzetközi postautalványt illetően nem.</p>
--	--	--

<p>h) ha a fizetési műveletet – a 28. cikkben meghatározottak sérelme nélkül – fizetési vagy értékpapír-elszámolási rendszeren belül, egyrészt teljesítő felek, központi szerződő felek, elszámolóházak és/vagy központi bankok, valamint a rendszer más résztvevői, másrészt pénzforgalmi szolgáltatók között hajtják végre;</p>	<p>A résztvevő államok közötti átutalások külön szabályai nem vonatkoznak a pénzügyi intézmény, befektetési vállalkozás vagy biztosító által kezdeményezett átutalásokra, ezt leszámítva azonban a hatályos rendeletek általános érvényűek, ilyen kivételt nem tartalmaznak.</p>	
<p>i) a h) pontban említett személyek vagy befektetési szolgáltatásokat nyújtó befektetési vállalkozások, hitelintézetek, kollektív befektetési formák vagy alapkezelő társaságok, valamint pénzügyi eszközök letéti őrzésére feljogosított egyéb jogalanyok által végzett értékpapír-letétkezelési szolgáltatásokkal – ideértve az osztalékokat, a hozamot vagy egyéb kifizetéseket, illetve a törlesztést és az értékesítést is – összefüggő fizetési műveletei;</p>	<p>A Tpt. szerinti ügyfélszámla vezetésére jogosult szervezetre (befektetési vállalkozás, hitelintézet, árutőzsdei szolgáltató) az ügyfélszámlával összefüggésben nyújtott pénzforgalmi szolgáltatások tekintetében korlátozottan vonatkoznak olyan előírások, amelyeket - az utólagos tájékoztatási kötelezettség [MNBr. 5. § (1) - (2) bekezdése] kivételével - az irányelv nem szabályoz.</p> <p>A résztvevő államok közötti átutalások külön szabályai nem vonatkoznak a pénzügyi intézmény, befektetési vállalkozás vagy biztosító által kezdeményezett átutalásokra, ezt leszámítva azonban a nem ügyfélszámlán keresztül lebonyolódó, értékpapír-letétkezeléssel összefüggő fizetési műveletekre általánosan vonatkoznak a pénzforgalmi előírások, ilyen kivételt nem tartalmaznak.</p>	
<p>j) olyan szolgáltatások, amelyeket a pénzforgalmi szolgáltatásokat támogató technikai szolgáltatók nyújtanak, akik saját maguk soha nem válnak az átutalandó pénzeszegek birtokosává; ideértve az adatfeldolgozást és adattárolást, a bizalom és a magánélet védelmével kapcsolatos szolgáltatásokat, az adatok és személyek hitelesítését, információtechnológiai (IT) és</p>	<p>Nem terjed ki rájuk.</p>	

kommunikációs hálózatok biztosítását, valamint a pénzforgalmi szolgáltatásokhoz használt terminálok és eszközök biztosítását és karbantartását;		
k) olyan eszközökön alapuló szolgáltatások, amelyek kizárólag a kibocsátó által használt létesítményekben vagy a kibocsátóval kötött kereskedelmi megállapodás alapján szolgáltatók zártkörű hálózatában vagy korlátozott körű áruk vagy szolgáltatások beszerzésére használhatók;	Nem terjed ki rájuk.	
l) bármilyen távközlési, digitális vagy IT-eszköz használatával végrehajtott fizetési műveletek, amelyek esetében a vásárolt áruk vagy szolgáltatások leszállítása és igénybevétele távközlési, digitális vagy IT-eszközön keresztül történik, feltéve hogy a távközlési, digitális vagy IT-eszköz üzemeltetője nem csak közvetítőként jár el a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az áru szállítója vagy a szolgáltatás nyújtója között;	Nem terjed ki rájuk.	
m) pénzforgalmi szolgáltatók, ügynökeik vagy fióktelepeik között saját számlára teljesített fizetési műveletek;	A résztvevő államok közötti átutalások külön szabályai nem vonatkoznak a pénzügyi intézmény, befektetési vállalkozás vagy biztosító által kezdeményezett átutalásokra, ezt leszámítva azonban a hatályos rendeletek általános érvényűek, ilyen kivételt nem tartalmaznak.	
n) anyavállalat és leányvállalata, vagy ugyanazon anyavállalat leányvállalatai közötti fizetési műveletek, ha az ugyanezen csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltatón kívül más közvetítő beavatkozására nem kerül sor; vagy	Ilyen negatív szabályt nem tartalmaznak.	Valójában a "cash-pool" szolgáltatásokról van szó, ahol a csoport tagjainak számláit egy, ugyanahhoz a csoporthoz tartozó pénzforgalmi szolgáltató vezeti, a napi egyenlegek megállapítása a cash-pool megállapodásban meghatározott szabályok szerint történik, pl. összevezetéssel, nettósítással.
o) az egy vagy több kártyakibocsátó nevében eljáró szolgáltatók által nyújtott, bankjegykiadó automatákon keresztül történő készpénzfelvételi	Nem terjed ki rájuk.	

szolgáltatások, amely szolgáltatók nem részes felei a fizetési számláról pénzt felvevő fogyasztóval kötött keretszerződésnek, azzal a feltétellel, hogy ezek a szolgáltatók nem végeznek egyéb – a mellékletben felsorolt – pénzforgalmi szolgáltatásokat.		
Fogalom meghatározások 4. cikk Ezen irányelv alkalmazásában a következő fogalom meghatározások érvényesek:		
1. "székhely szerinti tagállam" az alábbiak valamelyike: i. az a tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatónak a létesítő okirat szerinti székhelye található; vagy ii. ha a pénzforgalmi szolgáltató a nemzeti jog szerint nem rendelkezik székhellyel, akkor az a tagállam, amelyben főirodája található;	Nincs ilyen fogalom.	
2. "fogadó tagállam": az a székhely szerinti tagállamtól különböző tagállam, amelyben a pénzforgalmi szolgáltató ügynökkel vagy fiókteleppel rendelkezik, vagy amelyben pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;	Nincs ilyen fogalom.	
3. "pénzforgalmi szolgáltatás": a mellékletben felsorolt üzleti tevékenységek bármelyike;	Nincs ilyen gyűjtőfogalom, a rendeletek a szolgáltatókra vonatkozó alapjogszabályok (Hpt., Tpt., Pt.) szerinti szolgáltatásokat nevesítik az alanyi hatály meghatározásánál	A "pénzforgalmi szolgáltatás" fogalmat a Hpt. 2. számú mellékletének I. 9. pontja definiálja, értelmezése jóval szűkebb, mint az irányelv mellékletében felsoroltak.
4. "pénzforgalmi intézmény": olyan jogi személy, amely az ezen irányelv 10. cikke értelmében engedélyt kapott pénzforgalmi szolgáltatások nyújtására és teljesítésére a Közösség területén;	Nincs ilyen fogalom.	Új pénzforgalmi szolgáltató
5. "fizetési művelet": a fizető fél vagy a kedvezményezett által kezdeményezett pénzbefizetés, -átutalás vagy -felvétel, függetlenül	MNBr. 2. § 9. pontja szerint "e rendeletben meghatározott bármely fizetési mód alkalmazása útján történő fizetés"	Elméletileg azonos fogalom, a konkrét tartalomban van különbözőség (az MNBr. 16. §-a olyan fizetési módokat is meghatároz, amelyekre

a fizető fél és a kedvezményezett közötti alapkötelezettségektől;		az irányelv nem terjed ki, ugyanakkor nem tartalmazza az irányelv mellékletének 7. pontja szerinti (mobil, stb.) műveleteket, amelyeknél a pénzforgalmi szolgáltató kifejezetten az elektronikus fizetési eszköz üzemeltetője.
6. "fizetési rendszer": pénzáttalási rendszer, amely a fizetési műveletek feldolgozására, elszámolására és/vagy teljesítésére formális és szabványosított eljárásokat és egységes szabályokat alkalmaz;	Nincs ilyen fogalom.	A Hpt. 2. számú mellékletének I. 18. pontja "elszámolásforgalom" címen tartalmaz hasonló értelmű definíciót.
7. "fizető fél": az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely egy fizetési számla tulajdonosa, és aki vagy amely az adott fizetési számláról fizetési megbízást engedélyez, vagy – fizetési számla hiányában – az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizetési megbízást ad;	Az MNBr. 2. § 18. pontja és a Kormr. 2. § 12. pontja szerint " <i>megbízó</i> : a jogosult részére történő fizetési megbízás teljesítésére rendelkezést adó ügyfél;"	Lényegét tekintve azonos.
8. "kedvezményezett": az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely valamilyen fizetési művelet tárgyát képező pénzeszközök szándékolt jogosultja;	Az MNBr. 2. § 15. pontja és a Kormr. 2. § 9. pontja szerint " <i>jogosult</i> : az az ügyfél, akinek javára a fizetési megbízás összegét jóvá kell írni egy olyan számlán, amely felett rendelkezni jogosult (amelyről számára az összeg hozzáférhetővé válik), vagy akinek a készpénzt ki kell fizetni, azzal, hogy ezen esetekben a jogosult és a megbízó személye megegyezhet;"	Lényegét tekintve azonos.
9. "pénzforgalmi szolgáltató": az 1. cikk (1) bekezdésében említett jogalanyok, valamint a 26. cikkkel összhangban mentességben részesülő jogi és természetes személyek;	Más gyűjtőfogalmakat ismernek (az MNBr. 2. § 11. pontja és a Kormr. 2. § 6. pontja szerint hitelintézet alatt az MNB-t és a MÁK-ot is érteni kell, az MNBr. 2. § 21. pontja és a Kormr. 2. § 14. pontja szerint pénzügyi intézmény a rendeletek szerinti hitelintézet és a pénzügyi vállalkozás, az MNBr. 2. § 30. pontja és a Kormr. 2. § 21. pontja szerint számlavezető a rendeletek szerinti hitelintézet és az ügyfélszámát vezető jogi személy).	Az alanyi körben meglévő különbségeket lásd az 1. cikknél.

10. "pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője": az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely fizető félként, kedvezményezettként vagy mindkét szerepben pénzforgalmi szolgáltatást vesz igénybe;	Az MNBr. 1. § d. pontja és a Kormr. 1. § f. pontja "ügyfél"-ként határozza meg a rendeletek hatálya alá tartozó szolgáltatások igénybe vevőit, emellett mindkét rendelet használja a "számlatulajdonos" fogalmat is.	Lényegét tekintve azonos.
11. "fogyasztó": olyan természetes személy, aki az ezen irányelv hatálya alá tartozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződések keretében saját szakmája, üzleti tevékenysége vagy foglalkozása körén kívül eső célból jár el;	Nincs ilyen fogalom.	
12. "keretszerződés": egyedi és sorozatos fizetési műveletek jövőbeni teljesítését szabályozó pénzforgalmi szolgáltatási szerződés, amely fizetési számla nyitására vonatkozó kötelezettséget és annak feltételeit is tartalmazhatja;	Nincs ilyen fogalom.	
13. "készpénzátutalás": olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynél a fizető fél vagy a kedvezményezett nevére szóló fizetési számla megnyitása nélkül a fizető féltől származó pénz átvételére kerül sor, kizárólagosan abból a célból, hogy egy megfelelő pénzes összeg egy kedvezményezett számára, vagy egy másik, a kedvezményezett nevében eljáró pénzforgalmi szolgáltató részére átutalásra kerüljön, és/vagy amelynél pénznek a kedvezményezett nevében történő átvételére és a kedvezményezett rendelkezésére bocsátására kerül sor;	Az MNBr. 2. § 16. pontja a Hpt. 2. számú mellékletének I. 18. pontja, illetve a Pt. 3. §-ának 22. pontja szerinti definícióra utal.	A Hpt., illetve a Pt. szűkebben értelmezi, csak természetes személy lehet a megbízó és a kedvezményezett, mely utóbbi csak személyesen, készpénzben veheti át az összeget, tehát az nem utalható át a kedvezményezett nevében eljáró másik pénzforgalmi szolgáltatóhoz. Az irányelv indokolása alapesetben az un. "bill paying service"-t is készpénzátutalásnak tekinti (hacsak a tagország más pénzforgalmi szolgáltatás kategóriába nem sorolja).
14. "fizetési számla": a pénzforgalmi szolgáltatás egy vagy több igénybe vevőjének a nevére nyitott olyan számla, amely fizetési műveletek teljesítésére szolgál;	Az MNBr. 2. § 28. pontja és a Kormr. 2. § 19. pontja "számla" gyűjtőfogalmat ismer, amibe a bankszámla, a belföldi bankszámla, a pénzforgalmi számla, a kincstári számla és az ügyfélszámla tartozik.	Lényegét tekintve a fizetési műveletek lebonyolítása során azonos célt szolgálnak.
15. "pénz": bankjegyek és pénzermék, számlapénz, valamint a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3)	Nincs ilyen gyűjtőfogalom.	

bekezdésének b) pontjában szereplő meghatározás szerinti elektronikus pénz;		
16. "fizetési megbízás": a fizető félnek vagy a kedvezményezettnek a saját pénzforgalmi szolgáltatója számára adott, fizetési művelet teljesítésére vonatkozó bármely utasítása;	Az MNBr. 2. § 8. pontja öt alapvető fizetési megbízás típust különböztet meg (számlához kötött: átutalás, beszedés, készpénzfizetés, számla nélküli: készpénzáttalás, készpénzfizetés belföldi postautalvánnyal)	A hazai definíció konkrétabb, olyan fizetési megbízást is nevesít (belföldi postautalvány), amely nem tartozik az irányelv hatálya alá.
17. "értéknap": a pénzforgalmi szolgáltató által használt referencia-időpont, melyet a fizetési számlán jóváírt pénzösszeg, vagy azon pénzösszeg utáni kamat kiszámítására használ, amellyel a fizetési számlát megterhelték;	Az MNBr. 2. § 7. pontja és a Kormr. 2. § 3. pontja szerint "értéknap: az a nap, amelyet a hitelintézet a fizetési műveletek tekintetében kamatszámítás szempontjából figyelembe vesz"	Lényegét tekintve azonos.
18. "referencia-árfolyam": pénznemek közötti bármilyen átváltási számítás alapjául szolgáló árfolyam, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató tesz hozzáférhetővé vagy amely a nyilvánosság számára hozzáférhető forrásból származik;	Nincs ilyen fogalom.	
19. "hitelesítés": az az eljárás, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltató ellenőrizze valamely konkrét fizetési eszköz használatát, beleértve annak személyes biztonsági elemeit;	Nincs ilyen fogalom.	
20. "referencia-kamatláb": bármilyen alkalmazandó kamat számításának alapjául szolgáló kamatláb, amely a nyilvánosság számára hozzáférhető, a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés mindkét szerződő fele által ellenőrizhető forrásból származik;	Az MNBr. 2. § 14. pontja és a Kormr. 2. § 8. pontja az "irányadó kamatláb" fogalmat használja, kizárólag késedelmi kamat számítás tekintetében, irányadó a székhely szerinti ország késedelmi kamat számítási szabálya, nálunk a Ptk.	Az irányelv értelmezése tágabb, a kamatláb nem csak késedelmi kamat számításra szolgál, nem kötődik (jog)szabályhoz, csak transzparensnek kell lennie.
21. "egyedi azonosító": olyan betű-, számjegy- vagy jelkombináció, amelyet a pénzforgalmi szolgáltató a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára meghatároz, és amelyet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatás másik igénybe vevője és/vagy annak – az adott fizetési műveletben	Nincs ilyen külön fogalom.	Gyakorlatilag a pénzforgalmi jelzőszámnak felel meg, amelynek képzését az MNBr. 3. §-a részletesen szabályozza.

érintett – fizetési számlája egyértelmű azonosítása céljából meg kell adnia;		
22. "ügynök": az a természetes vagy jogi személy, aki vagy amely pénzforgalmi intézmény nevében pénzforgalmi szolgáltatásokat nyújt;	Nincs ilyen fogalom.	Az új pénzforgalmi szolgáltatóhoz kapcsolódik. A Hpt. 3. § (1) bekezdés h) pontja külön pénzügyi szolgáltatásként nevesíti a pénzügyi szolgáltatás közvetítését, mint ügynöki tevékenységet.
23. "fizetési eszköz": a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát képező, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által fizetési megbízás kezdeményezésére használt, személyre szabott eszköz(ök) és/vagy eljárások;	Az MNBr. 2. § 31. pontja és a Kormr. 2. § 22. pontja szerint <i>"távolról hozzáférést biztosító fizetési eszköz"</i> : az az elektronikus fizetési eszköz, amellyel az ügyfél - rendszerint személyazonosító kód, illetőleg más azonosító használata révén - rendelkezhet a hitelintézettel szemben fennálló számlaköveteléséről vagy a pénzügyi intézmény által nyújtott hitellehetősége igénybevételéről, így különösen a bankkártya, valamint a számlakövetelésről való rendelkezést távközlési eszköz vagy számítógép útján biztosító egyéb eszköz;"	Lényegét tekintve azonos cél. Az irányelv egyértelműbb, a fizetési eszköz fogalomba konkrétan beleérti a személyre szabott eljárásokat is.
24. "távolról hozzáférést biztosító eszköz": minden olyan eszköz, amely a pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő egyidejű fizikai jelenléte nélkül felhasználható pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésére;	Nincs ilyen fogalom.	Az irányelv a "means of distant communication" használja.
25. "tartós adathordozó": olyan eszköz, amely lehetővé teszi, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a személyesen neki címzett információkat későbbi visszaolvasásra alkalmas formában tárolja azok felhasználási céljának megfelelő időtartamig, és amely lehetővé teszi a tárolt adatok változatlan reprodukálását;	Nincs ilyen fogalom.	
26. "mikrovállalkozás": olyan vállalkozás, amely a pénzforgalmi szolgáltatási szerződés megkötésének időpontjában a 2003/361/EK	Nem tartalmaz ilyen fogalmat.	Az ajánlás szerint vállalkozás minden, rendszeres gazdasági tevékenységet folytató személy, jogi formájától függetlenül, így beleértve az egyéni

ajánlás mellékletének 1. cikke és a 2. cikk (1) és (3) bekezdése értelmében vett vállalkozásnak minősül;		vállalkozót, a családi vállalkozást, a társulást, az egyesületet is. A mikrovállalkozás az, amely alkalmazottainak száma kevesebb, mint tíz fő, továbbá amelynek éves forgalma és/vagy éves mérlegének főösszege nem éri el a 2 millió EUR-t. A mikrovállalkozás fogalmát, az ajánlással megegyezően, a kis-és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény 3. § (3) bekezdése határozza meg.
27. "munkanap": az a nap, amelyen a fizető fél vagy a kedvezményezett adott fizetési művelet teljesítésében részt vevő pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet teljesítéséhez megkövetelt módon nyitva tart;	Nincs ilyen külön definiált fogalom, ugyanakkor az MNBr. 7. § (9) bekezdése negatív oldalról közelíti meg, azaz a nem banki munkanapokat nem kell figyelembe venni a teljesítési határidők betartásánál. Ugyanígy rendelkezik a Kormr. 11. § (7) bekezdése a résztvevő államok közötti átutalások külön szabályai alkalmazása tekintetében.	A rendeletek szövegekörnyezetben "banki munkanap"-ot használnak a bankszünnapra figyelemmel.
28. "beszedés": olyan pénzforgalmi szolgáltatás, amelynek során egy fizető fél fizetési számláját megterhelik, és amikor a fizetési műveletet a fizető fél által a kedvezményezettnek, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának vagy a fizető fél saját pénzforgalmi szolgáltatójának adott hozzájárulás alapján a kedvezményezett kezdeményezi;	Az MNBr. 2. § 8.2. alpontja a "fizetési megbízás" egyik fajtájaként definiálja: "a jogosultnak a számlavezető részére adott megbízása meghatározott pénzüsszegnek az általa megjelölt kötelezett számlatulajdonos számlájáról saját számlájára történő beszedésére (a továbbiakban: beszedés), ezen felül 16. § (1) bekezdés ab) alpontja a bankszámlák közötti egyik fizetési módként nevesíti, amelyen belül négy típust különböztet meg: csoportos beszedés, azonnali beszedés, határidős beszedés, okmányos beszedés.	Az irányelv forgalom meghatározása szűkebb, csak azok a beszedések tartoznak a hatálya alá, amelyeknél a kedvezményezett a fizető fél hozzájárulása alapján kezdeményezi a fizetési műveletet. Az irányelv szerinti beszedés fogalomnak, lényegét tekintve, a csoportos beszedés és a felhatalmazó levélen alapuló azonnali beszedés felel meg.
29. "fióktelep": a főirodától eltérő üzletviteli hely, amely valamely pénzforgalmi intézmény önálló jogi személyiség nélküli része, és amely az adott pénzforgalmi intézményi tevékenység szerves	Nem tartalmaz ilyen fogalmat.	Az irányelvben az új pénzforgalmi szolgáltatóhoz kapcsolódik.

<p>részét képező valamennyi műveletet vagy a műveletek egy részét közvetlenül végzi; egy másik tagállamban főirodával rendelkező pénzforgalmi intézmény által egyazon tagállamban létesített összes üzletviteli hely egy fióktelepnek minősül;</p>		<p>A cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény 7.§ (2) bekezdése határozza meg a fióktelep fogalmát.</p>
<p>30. "csoport": anyavállalatból, annak leányvállalataiból, továbbá olyan vállalkozásokból álló vállalatcsoport, amelyben az anyavállalat vagy leányvállalatai részesedéssel rendelkeznek, valamint az egymással a 83/349/EGK irányelv 12. cikkének (1) bekezdése szerinti kapcsolatban álló vállalkozások.</p>	<p>Nincs ilyen fogalom.</p>	<p>A 83/349/EGK irányelv hivatkozott bekezdése egyéb összefonódás miatt (pl. egységes irányítás, azonos személyekből álló ügyvezetés) konszolidált mérlegkészítésre kötelezett vállalkozási csoportot jelent.</p> <p>A Hpt. vonatkozásában a Hpt. 2. számú melléklete II. 13. pontja definiálja.</p>
<p>Pénzforgalmi szolgáltatások Melléklet</p>	<p>Nincs ilyen gyűjtőfogalom, a szolgáltatókra vonatkozó alapjogszabályok az általuk nyújtható pénzügyi szolgáltatásokat nevesítik.</p>	<p>Összehasonlítás csak a Hpt. szerinti pénzügyi szolgáltatásokat veszi alapul. (A Pt. külön nevesíti a Posta által végezhető pénzforgalmi tevékenységeket., amelyek jóval szűkebb körűek - bankszámlára történő készpénz befizetés, vagy onnan készpénz kifizetés, valamint készpénz átutalás - az irányelv szerintinél, a belföldi postautalvány szolgáltatás pedig nem is tartozik a hatálya alá.)</p>
<p>1. Fizetési számlára történő készpénzbefizetést lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.</p>		<p>Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak, valamint korlátozottan az e) pontja szerint készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásával kapcsolatos szolgáltatásnyújtásnak (készpénz tranzakció ATM útján)</p>
<p>2. Fizetési számláról történő készpénzfelvételt lehetővé tevő szolgáltatások, valamint a fizetési számla vezetéséhez szükséges összes tevékenység.</p>		<p>ua., mint 1. pont</p>
<p>3. Fizetési műveletek teljesítése, beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a pénzforgalmi szolgáltatójánál vagy más pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési</p>		<p>Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés d) pontja szerinti pénzforgalmi szolgáltatásnak, valamint az e) pontja szerint készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásával kapcsolatos szolgáltatásnyújtásnak</p>

<p>számlára történő pénzáttalást:</p> <ul style="list-style-type: none"> - beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is, - fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel, - átutalások teljesítése, ideértve a tartós átutalási megbízásokat is. 		
<p>4. Fizetési műveletek teljesítése, amennyiben a pénzt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára biztosított hitelkeretből fedezik:</p> <ul style="list-style-type: none"> - beszedések teljesítése, ideértve az egyszeri beszedéseket is, - fizetési műveletek teljesítése fizetési kártyával vagy hasonló eszközzel, - átutalások teljesítése, ideértve a tartós átutalási megbízásokat is. 		ua., mint 3. pont
<p>5. Fizetési eszközök kibocsátása és/vagy elfogadása.</p>		Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés e) pontja szerinti készpénzhelyettesítő fizetési eszköz kibocsátásnak és az azzal kapcsolatos szolgáltatásnyújtásnak.
<p>6. Készpénzáttalás.</p>		Megfelel a Hpt. 3. § (1) bekezdés m) pontja szerinti készpénzáttalásnak (bár az irányelv bővebben értelmezi - lásd irányelv 4. cikk 13. pontját).
<p>7. Olyan fizetési műveletek teljesítése, ahol a fizető fél a fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyását bármilyen távközlési eszköz, digitális vagy IT-eszköz segítségével adja meg, és a fizetés a távközlési eszköz, az IT-rendszer vagy a hálózat üzemeltetőjének történik, aki vagy amely a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és az áru szállítója vagy a szolgáltatás nyújtója között kizárólag közvetítőként jár el.</p>		Új pénzforgalmi szolgáltatás típus.

Az irányelv III. Címe: A pénzforgalmi szolgáltatásokra vonatkozó feltételek átláthatósága és tájékoztatási követelmények

Irányelv ⁸	Hatályos hazai pénzforgalmi szabályozás ⁹	Megjegyzések
1. fejezet - Általános szabályok		
<p>Hatály 30. cikk (1) Ez a cím egyszeri fizetési műveletekre, keretszerződésekre és az ezek hatálya alá tartozó fizetési műveletekre alkalmazandó. A felek megállapodhatnak úgy is, hogy a cím részben vagy egészben nem alkalmazandó, ha a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő nem fogyasztó.</p>	<p>A Kormr. 14 - 15. §-a csak az elektronikus fizetési eszközök kibocsátására kötött szerződés vonatkozásában tartalmaz előírásokat.</p> <p>Az MNBr. 4. § (1) bekezdése az előzetes tájékoztatást általánosan, szerződéses kapcsolattól (egyszeri ügylet, keretszerződés) függetlenül írja elő, kivéve a készpénzátutalást, amelyre a (2) bekezdés külön előírást tartalmaz.</p> <p>Az MNBr. 5. §-a szerint az utólagos tájékoztatás alapvetően bankszámlához kötődik, ennek hiányában csak bankkártya használat esetére tartalmaz előírást a (7) - (8) bekezdés.</p>	<p>Az irányelv minden keretszerződésre kiterjed.</p> <p>Az irányelv szabályozása a hatályostól lényegesen eltérő, sokkal tagoltabb strukturális felépítésű. (A továbbiakban ezekre a különbségekre már nincs utalás.)</p> <p>A Hpt.¹⁰ 203. §-a általánosan rendelkezik az ügyfelek előzetes tájékoztatásáról (szerződéses feltételek, üzletszabályzat, stb. nyilvánossága), azok tartalmának közelebbi meghatározása nélkül.</p>

⁸ Nemzeti diszkréció alkalmazását lehetővé tevő jogszabályhelyek nélkül.

⁹ A pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban Kormr.)
A pénzforgalom lebonyolításáról szóló 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet (a továbbiakban: MNBr.)

¹⁰ A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény

	A követelmények mindkét rendeletben az ügyféltől függetlenül általános érvényűek.	Az irányelv szerint a fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében alkalmazásuk nem kötelező, a pénzforgalmi szolgáltató és ügyfele eltérően is megállapodhatnak.
(3) Ez az irányelv nem érinti a 87/102/EGK irányelv végrehajtására irányuló nemzeti intézkedéseket. Ez az irányelv nem érinti az egyéb releváns közösségi vagy nemzeti jogszabályokat sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, a közösségi joggal összhangban álló feltételei tekintetében.		A hivatkozott irányelv a fogyasztói hitelekről rendelkezik, a Hpt. jogharmonizálta.
Egyéb közösségi jogi rendelkezések 31. cikk Ezen cím rendelkezései nem érintenek egyetlen, az előzetes tájékoztatás tekintetében további követelményeket tartalmazó közösségi jogszabályt sem. Amennyiben azonban a 2002/65/EK irányelvet is alkalmazni kell, azon irányelvnek a 3. cikkének (1) bekezdésében – azon bekezdés 2. pontjának c)–g) alpontja, 3. pontjának a), d) és e) alpontja, valamint 4. pontjának b) pontja kivételével – előírt tájékoztatási követelmények helyébe ennek az irányelvnek a 36., 37., 41. és 42. cikkei lépnek.		A hivatkozott irányelv a fogyasztói pénzügyi szolgáltatások távértékesítéssel történő forgalmazásáról rendelkezik. A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény jogharmonizálta.
A tájékoztatás díja 32. cikk (1) Az e címben meghatározott tájékoztatásért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő felé. (2) A pénzforgalmi szolgáltató és a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megegyezhet a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére nyújtott kiegészítő vagy gyakoribb	Nincs ilyen szabály.	A Hpt. 203. § (2) és (4) bekezdése szerint egyes tájékoztatást (mint a szolgáltatások igénybevételének feltételei, üzletszabályzat) ingyenesen kell az ügyfél rendelkezésére bocsátani (ennek módját a Hpt. konkrétan nem határozza meg). Az utólagos tájékoztatást illetően - amely a hatályos szabályozás szerint az MNBr. 5. §-a szerinti bankszámlakivonatot jelenti - a Hpt. 206.

<p>tájékoztatás, vagy a keretszerződésben kikötöttől eltérő kommunikációs eszköz útján történő információátadás díjáról.</p> <p>(3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató a (2) bekezdés szerinti tájékoztatásért díjat számíthat fel, úgy annak a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.</p>		<p>§-a a költségviselést nem szabályozza.</p> <p>A gyakorlatban a hitelintézetek általában felszámítják a bankszámlakivonat díját. Az irányelv értelmében a fogyasztó - és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozás - ügyfelek esetében havonta legalább egyszer (lásd 47. cikk (2) és 48. cikk (2) bekezdését) a pénzforgalmi szolgáltatók kötelesek lesznek ingyenesen biztosítani az irányelvben előírt utólagos tájékoztatást.</p>
<p>Eltérés a tájékoztatási követelményektől a kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetén</p> <p>34. cikk</p> <p>(1) Az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletre terjednek ki, illetve amelyek vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzüsszeg tárolására alkalmasak:</p> <p>a) a 41., 42. és 46. cikktől eltérve a pénzforgalmi szolgáltató csak a pénzforgalmi szolgáltatás főbb jellemzőiről tájékoztatja a fizető felet, ideértve a fizetési eszköz lehetséges felhasználási módjait, a felelősséget, a díjszabást és minden egyéb, a megalapozott döntéshozatalhoz szükséges érdemi információt, valamint jelzi, hogy a 42. cikkben meghatározott bármely egyéb információ és feltétel hol érhető el könnyen hozzáférhető módon;</p> <p>b) meg lehet állapodni arról, hogy a 44. cikktől eltérően a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A Kormr. 19. § (1) bekezdése értéktől függetlenül az elektronikus pénzeszköz esetében tesz lehetővé csökkentett tájékoztatást, kivéve, ha azt távolról hozzáférést biztosító fizetési eszköz segítségével bankszámláról töltik fel, vagy a visszaváltott pénzürtéket bankszámlára utalják át.</p>

<p>keretszerződés feltételeinek változásairól a 41. cikk (1) bekezdésében írttal azonos módon javaslatot tenni;</p> <p>c) meg lehet állapodni arról, hogy a 47. és 48. cikktől eltérve a fizetési művelet teljesítését követően:</p> <p>i. a pénzforgalmi szolgáltató csupán olyan hivatkozást ad meg vagy tesz elérhetővé, amely alapján a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő azonosítani tudja a fizetési műveletet, a fizetési művelet összegét, valamint az azért felszámolt díjakat, és/vagy több ugyanolyan típusú, ugyanazon kedvezményezett részére teljesített fizetési művelet esetében ezen fizetési műveletek teljes összegéről és az ezen fizetési műveletek után felszámolt díjakról szóló tájékoztatást;</p> <p>ii. a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles az i. pontban említett információkat megadni vagy elérhetővé tenni, amennyiben a fizetési eszközt névtelenül használják, vagy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató műszakilag nincs abban a helyzetben, hogy ezt megtegye. Ugyanakkor a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a megrendelő számára a tárolt pénzösszeg nagyságának ellenőrzési lehetőségét.</p>		
<p>2. fejezet - Egyszeri fizetési műveletek</p>		
<p>Hatály 35. cikk</p> <p>(1) Ez a fejezet a keretszerződés hatálya alá nem eső egyszeri fizetési műveletekre alkalmazandó.</p> <p>(2) Amikor egyszeri fizetési műveletre szóló fizetési megbízás adására keretszerződés hatálya alá eső fizetési eszközzel kerül sor, a fizetési szolgáltató nem köteles olyan tájékoztatást adni</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	

<p>vagy elérhetővé tenni, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő fél egy másik pénzforgalmi szolgáltatóval kötött keretszerződés alapján már megkapott, vagy amelyet azon keretszerződés értelmében a jövőben megkap.</p>		
<p>Általános előzetes tájékoztatás 36. cikk</p> <p>(1) A tagállamok előírják, hogy mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét egyszeri fizetési műveletre vonatkozó bármiféle szerződés vagy ajánlat kötné, a pénzforgalmi szolgáltató a 37. cikkben meghatározott információkat és feltételeket könnyen hozzáférhető módon köteles elérhetővé tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére a pénzforgalmi szolgáltató az információkat és a feltételeket köteles papíron vagy egyéb tartós adathordozón átadni. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel megfogalmazott, világos és érthető formában annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén kell megszövegezni, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.</p>	<p>Az MNBr. 4. § (1) bekezdése szerint a tájékoztatást előzetesen, közérthető módon, írásban kell megadni.</p>	<p>Az irányelv szerint a tájékoztatást könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni, de írásban (papíron vagy egyéb tartós adathordozón) csak az ügyfél kifejezett kérésére kell átadni.</p> <p>Hasonlóan rendelkezik a Hpt. 203. § (1) - (4) bekezdése a tájékoztatás közzétételét, a könnyen hozzáférhető módon való elérhetőség biztosítását, valamint az ügyfél kérésére történő rendelkezésre bocsátást illetően.</p>
<p>(2) Amennyiben az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szerződés megkötése a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távolról hozzáférést biztosító eszköz használatával történt, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az abban a bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően teljesítenie kell.</p>	<p>Nem tartalmaz ilyen szabályt.</p>	<p>A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 5. § (2) bekezdése tartalmaz ilyen értelmű rendelkezést.</p>

<p>(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek az egyszeri fizetési műveletre vonatkozó szolgáltatási szerződés tervezete vagy a fizetési megbízás tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők, amennyiben azok tartalmazzák a 37. cikkben meghatározott információkat és feltételeket.</p>	<p>Az MNBr. külön nem nevesíti, de nem is zárja ki e lehetőséget.</p>	
<p>Információk és feltételek 37. cikk (1) A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megkapja a következő információkat és feltételeket, illetve ezek a számára elérhetőek:</p> <p>a) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amelye(ke)t a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő teljesítéséhez meg kell adnia;</p> <p>b) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális végrehajtási ideje;</p> <p>c) az összes díj, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a saját pénzforgalmi szolgáltatójának fizet, és – adott esetben – a díjak összegének lebontása;</p> <p>d) adott esetben a fizetési műveletben alkalmazandó tényleges vagy referencia-árfolyam</p>	<p>Az MNBr. 4. §-a a b) - d) pontokhoz hasonló adattartalmat ír elő.</p>	<p>Az a) pont alatti tájékoztatás valójában nem jelent új adattartalmat, mert ezek nélkül nem lehet egy adott fizetési műveletet végrehajtani.</p>
<p>(2) Adott esetben a 42. cikkben meghatározott bármely egyéb vonatkozó információt és feltételeket könnyen hozzáférhető módon elérhetővé kell tenni a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára.</p>	<p>Nincs ilyen szabály</p>	
<p>A fizetési megbízás átvételét követően a fizető félnek nyújtandó tájékoztatás 38. cikk Közvetlenül a fizetési megbízás átvételét követően</p>	<p>Nincs ilyen szabály</p>	<p>A gyakorlatban az egyszeri fizetési művelet konkrét adatairól valamilyen tájékoztatást (bizonylatot) értelemszerűen eddig is kellett adnia a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizető fél</p>

<p>a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 36. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon a fizető fél számára átadja vagy elérhetővé teszi a következő információkat:</p> <p>a) a fizető fél számára a fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;</p> <p>b) a fizetési művelet összege a fizetési megbízásban szereplő pénznemben kifejezve;</p> <p>c) a fizető fél által a fizetési műveletért fizetendő valamennyi díj összege, és – adott esetben – a díjak összegének lebontása;</p> <p>d) adott esetben a fizetési művelet során a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam vagy erre történő hivatkozás, amennyiben ez az árfolyam különbözik a 37. cikk (1) bekezdésének d) pontjával összhangban megadott árfolyamtól, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást követő összege; és</p> <p>e) a fizetési megbízás átvételének napja.</p>		<p>(megbízó) részére (pl. készpénzátutalás esetén a készpénz átadásakor).</p>
<p>A kedvezményezett tájékoztatása a teljesítést követően</p> <p>39. cikk</p> <p>Közvetlenül a fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 36. cikk (1) bekezdésében előírtakkal azonos módon a kedvezményezett számára átadja vagy elérhetővé teszi a következő információkat:</p> <p>a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel</p>	<p>Ha a fizetés a kedvezményezett bankszámlájára történik, az MNBr. 5. §-a szerinti bankszámlakivonatnak tartalmaznia kell ezeket az adatokat.</p> <p>Egyébként nincs ilyen szabály.</p>	<p>A gyakorlatban az egyszeri fizetési művelet teljesítésekor (pl. készpénzátutalás esetén a készpénz kifizetésekor) valamilyen tájékoztatást (bizonylatot) értelemszerűen eddig is kellett adnia a pénzforgalmi szolgáltatónak a kedvezményezett részére.</p>

<p>továbbított egyéb információk;</p> <p>b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a pénz a kedvezményezett rendelkezésére áll;</p> <p>c) a kedvezményezett által a fizetési műveletért fizetendő valamennyi díj összege, és adott esetben a díjak összegének lebontása;</p> <p>d) adott esetben a fizetési művelet során a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénzváltást megelőző összege; és</p> <p>e) a jóváírás értéknapja.</p>		
3. fejezet - Keretszerződések		
<p>Hatály 40. cikk E fejezet a keretszerződés hatálya alá eső fizetési műveletekre alkalmazandó.</p>		<p>Általános megjegyzés: egyéb jogszabályok, mint pl. a Hpt., a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény szintén tartalmazzanak az ügyfelek tájékoztatásával kapcsolatos előírásokat, ezek a továbbiakban teljes részletességgel nem kerülnek kibontásra, csak utalás van rájuk.</p>
<p>Általános előzetes tájékoztatás 41. cikk (1) A tagállamok előírják, hogy a pénzforgalmi szolgáltató köteles – kellő időben azelőtt, mielőtt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét bármiféle keretszerződés vagy ajánlat kötelezné – a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára papíron vagy egyéb tartós adathordozón rendelkezésre bocsátani a 42. cikkben meghatározott információkat és feltételeket. Az információkat és feltételeket egyszerű nyelvezettel megfogalmazott, világos és érthető formában annak a tagállamnak a hivatalos nyelvén kell</p>	<p>Az MNBr. 4. §-a szerint az előzetes tájékoztatást előzetesen, közérthető módon, írásban kell megadni.</p> <p>A Kormr. 14. § (3) bekezdése szerint az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés esetében előzetesen azt kell biztosítani, hogy az ügyfél (birtokos) legkésőbb a szerződés aláírásakor megismerje az elektronikus fizetési eszköz használatának és őrzésének (biztonságban tartásának), valamint az ezekkel kapcsolatos felelősségének szabályaira vonatkozó szerződési</p>	<p>Az irányelv lehetővé teszi a tájékoztatás tartós adathordozón való megadását is.</p> <p>Az irányelv kötelezővé teszi az előzetes tájékoztatás írásban vagy tartós adathordozón való megadását, az írásbeliséget nemcsak a szerződés esetében mondja ki.</p> <p>A Hpt. 203. § (1) - (4) bekezdése a tájékoztatás közzétételét, a könnyen hozzáférhető módon való elérhetőség biztosítását, valamint az ügyfél</p>

<p>megszövegezni, amelyben a pénzforgalmi szolgáltatást nyújtják, vagy a felek által közösen megjelölt bármely más nyelven.</p>	<p>feltételeket. A szerződés feltételeit közérthetően, jól áttekinthető formában írásba kell foglalni.</p>	<p>kérésére történő rendelkezésre bocsátását írja elő, ez utóbbi módját nem határozza meg. A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 5. § (1) bekezdése az irányelvvel azonos értelmű rendelkezést tartalmaz.</p>
<p>(2) Amennyiben a keretszerződést a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kérésére olyan távolról hozzáférést biztosító eszköz használatával kötötték, amely a pénzforgalmi szolgáltató számára nem teszi lehetővé az (1) bekezdésben foglaltak teljesítését, a pénzforgalmi szolgáltatónak az abban a bekezdésben meghatározott kötelezettségét közvetlenül a keretszerződés megkötését követően teljesítenie kell.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 5. § (2) bekezdése tartalmaz ilyen értelmű rendelkezést.</p>
<p>(3) Az (1) bekezdésben meghatározott kötelezettségek a 42. cikkben meghatározott információkat és feltételeket is tartalmazó keretszerződés tervezete egy példányának átadásával is teljesíthetők.</p>	<p>Az MNBr. külön nem nevesíti, de nem is zárja ki e lehetőséget. A Kormr. 14. § (3) bekezdésének előírásából ez a változat következik.</p>	
<p>Információk és feltételek 42. cikk A tagállamok biztosítják, hogy a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő megkapja a következő információkat és feltételeket:</p>		
<p>1. a pénzforgalmi szolgáltatóról: a) a pénzforgalmi szolgáltató neve, főirodájának földrajzi címe, valamint adott esetben az abban a tagállamban letelepedett ügynök vagy fióktelep földrajzi címe, ahol a pénzforgalmi szolgáltatás nyújtására sor kerül, valamint minden egyéb, a pénzforgalmi szolgáltatóval történő kommunikáció szempontjából releváns cím, ideértve az elektronikus levelezési címet is; és</p>	<p>Nem tartalmazza.</p>	<p>A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 3.§ (2) bekezdés a) pontja tartalmaz ilyen rendelkezést.</p>

<p>b) az illetékes felügyelő hatóságok és a 13. cikkben meghatározott nyilvántartás, vagy a pénzforgalmi szolgáltató engedélyét tartalmazó bármely egyéb nyilvános nyilvántartás adatai és a nyilvántartási szám, vagy az adott nyilvántartásban azonosításra szolgáló, ezzel egyenértékű azonosítási mód;</p>		
<p>2. a pénzforgalmi szolgáltatás igénybevételéről:</p> <p>a) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás fő jellemzőinek a leírása;</p> <p>b) azon adat(ok) vagy egyedi azonosító pontos meghatározása, amelye(ke)t a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési megbízás megfelelő teljesítéséhez meg kell adnia;</p> <p>c) az 54. és a 66. cikkel összhangban a fizetési művelet teljesítéséhez szükséges jóváhagyás megadásának, valamint e jóváhagyás visszavonásának formája és az erre vonatkozó eljárás;</p> <p>d) a fizetési megbízás érkeztetésének a 64. cikk értelmében meghatározott időpontjára vonatkozó hivatkozás, valamint – amennyiben van ilyen – a pénzforgalmi szolgáltató által a befogadásra megállapított végső határidő;</p> <p>e) a nyújtandó pénzforgalmi szolgáltatás maximális teljesítési ideje; és</p> <p>f) az 55. cikk (1) bekezdésének megfelelően van-e lehetőség a fizetési eszköz használatával kapcsolatosan fizetési korlátokban történő megállapodásra;</p>	<p>Nem tartalmazza.</p> <p>Nem tartalmazza.</p> <p>Nem tartalmazza.</p> <p>Bár az MNBr. 4. §-ában az előzetes tájékoztatás adatai között nem szerepel, az MNBr. 10. § (1) bekezdése ennek meghatározását előírja.</p> <p>Az MNBr. 4. § (1) bekezdés a)-b) pontja, valamint a (2) bekezdés c) pontja előzetes tájékoztatásként, a Kormr. 15. § (1) bekezdés c) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmaként előírja.</p> <p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés a) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés esetleges feltételeként előírja.</p>	<p>Nyilvánvaló, hogy ezt a gyakorlatban, előírástól függetlenül, ismertetni kell.</p> <p>Valójában nem jelent új adattartalmat, mert ezek nélkül nem lehet egy adott fizetési műveletet végrehajtani.</p> <p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés a) pontja annyit mond ki, hogy az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződésben meg kell határozni az elektronikus fizetési eszköz használatának módját.</p>

<p>3. a díjakról, kamatlábakról és átváltási árfolyamokról:</p> <p>a) az összes díj, amelyet a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő a pénzforgalmi szolgáltatónak fizet, és adott esetben a díjak összegének lebontása;</p> <p>b) adott esetben a fizetési művelet során alkalmazandó kamatlábak és átváltási árfolyamok, vagy – referencia-kamatláb és referencia-árfolyam használata esetén – a tényleges kamatra vonatkozó számítási módszer, valamint a referencia-kamatláb vagy átváltási árfolyam megállapítására használt releváns dátum, index vagy alap; és</p> <p>c) megállapodás esetén a 44. cikk (2) bekezdésével összhangban a referencia-kamatláb vagy referencia-árfolyam változásának azonnali alkalmazása és a változásokkal összefüggő tájékoztatási követelmények;</p>	<p>Az a) és b) ponthoz hasonló adatközlést az MNBr. 4. § (1) bekezdés d) és f) pontja, valamint a (2) bekezdés a) pontja előzetes tájékoztatásként, a Kormr. 15. § (1) bekezdés g) - i) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmaként írja elő.</p> <p>Nem tartalmazza.</p>	
<p>4. a kommunikációról:</p> <p>a) adott esetben a kommunikáció módja – beleértve a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által használt berendezésre vonatkozó műszaki követelményeket is – amelyben a felek az ezen irányelv szerinti információk továbbítása vagy értesítés céljából megállapodtak;</p> <p>b) az ezen irányelv által előírt tájékoztatások átadásának vagy elérhetővé tételének módja és gyakorisága;</p> <p>c) az a nyelv vagy nyelvek, amely(ek)en a keretszerződést megkötik és amely(ek)en a szerződéses jogviszony fennállta alatt a kommunikáció folyik; és</p> <p>d) a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének azon joga, hogy a keretszerződés szerződési</p>	<p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés b) pontja a szerződés tartalmaként előírja az elektronikus fizetési eszköz használatához szükséges berendezés műszaki jellemzőinek leírását és a használat módját.</p> <p>Nem tartalmazza.</p> <p>Nem tartalmazza.</p> <p>Nem tartalmazza.</p>	<p>A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 3.§ (2) bekezdés c) pontja tartalmaz hasonló rendelkezést.</p>

feltételeit, az információkat és a feltételeket a 43. cikknek megfelelően megkapja;		
<p>5. az óvintézkedésekről és a helyesbítő intézkedésekről:</p> <p>a) adott esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről a fizetési eszközök biztonságos tárolása érdekében szükséges teendők leírása, valamint annak leírása, miként kell az 56. cikk (1) bekezdése b) pontjának alkalmazása céljából a pénzforgalmi szolgáltatót értesíteni;</p> <p>b) megállapodás esetén azon feltételek, amelyek mellett – az 55. cikkel összhangban – a pénzforgalmi szolgáltató fenntartja magának a jogot a fizetési eszköz zárolására;</p> <p>c) a 61. cikkel összhangban a fizető fél felelőssége, ideértve az adott összegre vonatkozó információkat is;</p> <p>d) az 58. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének miként és mikor kell értesítenie a pénzforgalmi szolgáltatót valamely nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletről, valamint a 60. cikkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatónak a nem engedélyezett fizetési műveletekért viselt felelőssége;</p> <p>e) a 75. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatónak a fizetési műveletek teljesítéséért viselt felelőssége; és</p>	<p>A Kormr. 15. § (2) bekezdés d) és e) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmaként előírja.</p> <p>Nem tartalmazza.</p> <p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés a) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmaként általánosan előírja a felelősség meghatározását, annak konkretizálása nélkül.</p> <p>Nem tartalmazza</p> <p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés a) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmaként általánosan előírja a felelősség meghatározását, annak konkretizálása nélkül.</p> <p>Nem tartalmazza.</p>	

f) a visszatérítési feltételek a 62. és 63. cikkkel összhangban;	Nem tartalmazza.	
<p>6. a keretszerződés módosításáról és megszűnéséről:</p> <p>a) megállapodás esetén arra vonatkozó információ, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részéről a 44. cikk szerinti feltételmódosítás elfogadottnak tekintendő, hacsak a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem értesíti a pénzforgalmi szolgáltatót, hogy a módosítást nem fogadja el;</p> <p>b) a szerződés időtartama; és</p> <p>c) a 44. cikk (1) bekezdésével és a 45. cikkkel összhangban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének a keretszerződés felmondásához való joga és a felmondással kapcsolatos minden más megállapodás;</p>	Nem tartalmazza.	<p>A legrövidebb időtartamként a távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 3.§ (2) bekezdés cb) pontja írja elő. (Egyébként az időtartam a szerződés lényeges pontja, amiben a feleknek kötelező megállapodni - márpedig a szerződéssel megvalósul a tájékoztatás.)</p> <p>A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 3.§ (2) bekezdés ca) pontja írja elő.</p>
<p>7. a jogorvoslatról:</p> <p>a) a keretszerződésre alkalmazandó jogra és/vagy az illetékes bíróságra vonatkozó szerződési kikötések; és</p> <p>b) a 80. és a 83. cikk értelmében a pénzforgalmi szolgáltatást igénybe vevő számára rendelkezésre álló panasztételi és peren kívüli jogorvoslati eljárások megjelölése.</p>	<p>Nem tartalmazza.</p> <p>Az MNBr. 4. § (1) bekezdés e) pontja és (2) bekezdés a) pontja előzetes tájékoztatásként, a Kormr. 15. § (1) bekezdés f) pontja az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmaként írja elő.</p>	

<p>A keretszerződés információinak és feltételeinek hozzáférhetősége 43. cikk</p> <p>A szerződéses jogviszony fennállta alatt a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének bármikor jogában áll, hogy kérésre papíron vagy egyéb tartós adathordozón megkapja a keretszerződés szerződési feltételeit, valamint a 42. cikkben megállapított információkat és feltételeket.</p>	<p>Nincs ilyen szabály</p>	<p>A Hpt. 203. § (2) és (4) bekezdése szerint egyes tájékoztatást (mint a szolgáltatások igénybevételének feltételei, üzletszabályzat) kérésre az ügyfél rendelkezésére bocsátani (ennek módját a Hpt. konkrétan nem határozza meg).</p> <p>A távértékesítés keretében kötött pénzügyi ágazati szolgáltatási szerződésekről szóló 2005. évi XXV. törvény 5.§ (3) bekezdése tartalmaz ilyen rendelkezést.</p>
<p>A keretszerződés feltételeinek módosítása 44. cikk</p> <p>(1) A keretszerződés, valamint a 42. cikkben megadott információk és feltételek bármilyen módosítására a pénzforgalmi szolgáltatónak a 41. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon kell javaslatot tennie, legkésőbb a tervezett módosítás alkalmazása előtt két hónappal.</p> <p>A pénzforgalmi szolgáltatónak adott esetben a 42. cikk 6. pontja a) alpontjának értelmében tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét, miszerint az ő részéről a módosítás elfogadottnak tekintendő, amennyiben a hatálybalépés tervezett időpontját megelőző napig nem jelzi a pénzforgalmi szolgáltató felé, hogy a módosítást nem fogadja el. Ebben az esetben a pénzforgalmi szolgáltatónak azt is részleteznie kell, hogy a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a változások tervezett alkalmazásának időpontját megelőző napig jogosult a keretszerződés azonnali és díjmentes megszüntetésére.</p>	<p>A Kormr. 15. § (2) bekezdése az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés módosításával kapcsolatban tartalmaz hasonló értelmű rendelkezéseket, 30 nappal korábbi értesítési kötelezettséggel, ha a változás az ügyfél számára kedvezőtlen. és a szerződés egyoldalú módosításának a jogát a szerződésben a szolgáltató kikötötte.</p>	<p>Az eddigi előíráshoz képest szigorúbb rendelkezés, mert minden tervezett módosításról legkésőbb két hónappal korábban értesíteni kell az ügyfelet, függetlenül attól, hogy az kedvező, vagy kedvezőtlen a számára.</p> <p>A Hpt. 210. § (4) bekezdése szerint az üzletszabályzat kamatot, díjat vagy egyéb feltételeit érintő, az ügyfél számára kedvezőtlen módosítását 15 nappal korábban kell hirdetményben közzétenni.</p>

<p>(2) A kamatlábak vagy átváltási árfolyamok változtatásai értesítés nélkül azonnal alkalmazhatók, feltéve hogy a keretszerződésben a felek ezt a jogot kikötötték és a változások a 42. cikk 3. pontjának b) és c) alpontjával összhangban megállapított referencia-kamatlábon vagy referencia-árfolyamon alapulnak. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a kamatlábváltozásról a 41. cikk (1) bekezdésében foglaltakkal azonos módon a lehető leghamarabb tájékoztatni kell, hacsak a felek nem egyeztek meg arról, hogy az információkat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője részére meghatározott gyakorisággal vagy módon eljuttatják vagy elérhetővé teszik. A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára kedvezőbb kamatok vagy árfolyamok azonban értesítés nélkül alkalmazhatóak.</p>	<p>A Kormr. 15. § (3) bekezdése csak a kártyahasználat fedezetét biztosító bankszámlához vagy hitelkerethez kapcsolódó kamatlábváltozásról rendelkezik, amelynek változása a hirdetményben megjelölt napon lép hatályba.</p> <p>Az ügyfelet külön csak az évi 0,7 %-pontos vagy azt meghaladó kamatlábváltozásról kell tájékoztatni, legkésőbb a legközelebbi számlakivonaton.</p>	<p>A Hpt. 210. § (4) bekezdése szerint az üzletszabályzat kamatot, díjat vagy egyéb feltételeit érintő, az ügyfél számára kedvezőtlen módosítását 15 nappal korábban kell hirdetményben közzétenni.</p>
<p>(3) A fizetési műveletekben alkalmazott kamatláb- vagy árfolyamváltozások végrehajtása és számítása során semleges, a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői tekintetében megkülönböztetés mentes módon kell eljárni.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	
<p>A szerződés megszüntetése 45. cikk</p> <p>(1) A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője bármikor felmondhatja a keretszerződést, kivéve ha a felek felmondási időben állapodtak meg. Ez az idő nem haladhatja meg az egy hónapot.</p> <p>(2) A 12 hónapot meghaladó vagy határozatlan időre kötött keretszerződés esetén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a megszüntetés 12 hónap elteltével díjmentes. Minden más esetben a szerződés megszüntetésével járó díjnak megfelelőnek és</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	

<p>költségarányosnak kell lennie.</p> <p>(3) Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltató a határozatlan időre kötött keretszerződést a 41. cikk (1) bekezdésében meghatározottakkal azonos módon, legalább két hónapos felmondási idővel megszüntetheti.</p> <p>(4) A pénzforgalmi szolgáltatásokért rendszeresen fizetendő díjak tekintetében a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kizárólag a szerződés megszüntetéséig arányosan esedékes részt kell megfizetnie. Amennyiben a díjfizetés előre történik, úgy az arányos részt vissza kell téríteni.</p> <p>(5) E cikk rendelkezései a feleknek a keretszerződés semmissé vagy érvénytelenné nyilvánítására vonatkozó jogait szabályozó tagállami törvényeket és rendeleteket nem sértik.</p>		
<p>Az egyedi fizetési műveletek teljesítését megelőző tájékoztatás</p> <p>46. cikk</p> <p>A fizető fél által kezdeményezett, keretszerződés hatálya alá tartozó egyedi fizetési műveletek esetében a pénzforgalmi szolgáltatónak – amennyiben a fizető fél az adott fizetési műveletre vonatkozóan ilyen kéréssel fordul hozzá – a maximális teljesítési időről és a fizető fél által fizetendő összes díjról, valamint adott esetben a díjak összegének lebontásáról konkrét tájékoztatást kell nyújtania.</p>	Nincs ilyen szabály.	
<p>Egyedi fizetési műveletekre vonatkozó információk a fizető fél számára</p> <p>47. cikk</p> <p>(1) Miután valamely egyedi fizetési művelet</p>	Az MNBr. 5.§ (2) bekezdése a bankszámlakivonat	

<p>összegével a fizető fél számláját megterheltek, vagy – amennyiben a fizető fél nem használ fizetési számlát – a fizetési megbízás átvételét követően a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója a 41. cikk (1) bekezdésében megállapítottal egyező módon haladéktalanul a fizető fél rendelkezésére bocsátja a következő információkat:</p> <p>a) a fizető fél számára minden egyes fizetési művelet azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint adott esetben a kedvezményezettre vonatkozó információk;</p> <p>b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben a fizető fél fizetési számláját megterhelik, illetve amelyet a fizetési megbízáson használtak;</p> <p>c) a fizetési műveletért a fizető fél által fizetendő valamennyi díj összege és – amennyiben értelmezhető – azok lebontása, vagy a fizető fél által fizetendő kamat;</p> <p>d) adott esetben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénzváltást követő összege; és</p> <p>e) a terhelés értéknapja vagy a fizetési megbízás átvételének napja.</p>	<p>adattartalmát, (8) bekezdése a bankszámla nélküli bankkártya műveletek esetében a forgalmi kivonat adattartalmát írja elő.</p> <p>A (3) bekezdés szerint a pénzforgalmi bankszámláról minden olyan napon kell bankszámlakivonatot készíteni, amelyen terhelés vagy jóváírás történt. A (4) bekezdése szerint nem pénzforgalmi bankszámláról megállapodás szerinti gyakorisággal, de havonta legalább egy alkalommal kell bankszámlakivonatot készíteni.</p> <p>A bankszámlakivonat adattartalma gyakorlatilag megfelel az a) - e) pontokban felsoroltaknak.</p>	<p>A forgalmi kivonat készítés gyakoriságáról nincs rendelkezés.</p> <p>Az MNBr. 5. § (2) bekezdése további adatok feltüntetését is előírja a bankszámlakivonaton, ezek többsége egyébként evidens, akkor is, ha nincs külön előírva (pl. számlatulajdonos neve, pénzforgalmi jelzőszáma, forgalmi időszak, halmozott forgalom, nyitó, záró egyenleg). További követelmény az IBAN és a BIC kód feltüntetése, ezt a 2560/2001/EK rendelet írja elő.</p> <p>A forgalmi kivonat kötelező adattartalma ennél szűkebb, az a) pontra nem terjed ki.</p>
<p>(2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább</p>	<p>Az MNBr. 5. § (3) bekezdése szerint pénzforgalmi bankszámláról minden olyan napon kell bankszámlakivonatot készíteni, amelyen terhelés</p>	<p>A forgalmi kivonat készítés gyakoriságáról nincs rendelkezés.</p>

<p>egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a fizető fél az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.</p>	<p>vagy jóváírás történt. A (4) bekezdés szerint nem pénzforgalmi bankszámláról megállapodás szerinti gyakorisággal, de havonta legalább egy alkalommal kell bankszámlakivonatot készíteni.</p>	
<p>Egyedi fizetési műveletekre vonatkozó információk a kedvezményezett számára 48. cikk</p> <p>(1) Valamely egyedi fizetési művelet teljesítését követően a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a 41. cikk (1) bekezdésében megállapítottal egyező módon haladéktalanul a kedvezményezett rendelkezésére bocsátja a következő információkat:</p> <p>a) a kedvezményezett számára a fizetési művelet és adott esetben a fizető fél azonosítását lehetővé tevő hivatkozás, valamint a fizetési művelettel továbbított egyéb információk;</p> <p>b) a fizetési művelet összege abban a pénznemben, amelyben az a kedvezményezett fizetési számláján jóváírásra kerül;</p> <p>c) a fizetési műveletért a kedvezményezett által fizetendő valamennyi díj összege és adott esetben azok lebontása, vagy a kedvezményezett által fizetendő kamat;</p> <p>d) adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója által a fizetési művelet során alkalmazott átváltási árfolyam, valamint a fizetési műveletnek a pénznemek közötti átváltást megelőző összege; és</p>	<p>Az MNBr. 5.§ (2) bekezdése a bankszámlakivonat adattartalmát írja elő.</p> <p>A (3) bekezdés szerint a pénzforgalmi bankszámláról minden olyan napon kell bankszámlakivonatot készíteni, amelyen terhelés vagy jóváírás történt. A (4) bekezdése szerint nem pénzforgalmi bankszámláról megállapodás szerinti gyakorisággal, de havonta legalább egy alkalommal kell bankszámlakivonatot készíteni.</p> <p>A bankszámlakivonat adattartalma gyakorlatilag megfelel az a) - e) pontokban felsoroltaknak.</p>	<p>Az MNBr. 5. § (2) bekezdése további adatok feltüntetését is előírja a bankszámlakivonaton, ezek többsége egyébként evidens, akkor is, ha nincs külön előírva (pl. számlatulajdonos neve, pénzforgalmi jelzőszáma, forgalmi időszak, halmozott forgalom, nyitó, záró egyenleg). További követelmény az IBAN és a BIC kód feltüntetése, ezt a 2560/2001/EK rendelet írja elő.</p>

e) a jóváírás értéknapja.		
(2) A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint az (1) bekezdésben említett információkat rendszeresen, havonta legalább egyszer, megállapodás szerinti formában át kell adni vagy elérhetővé kell tenni oly módon, hogy a kedvezményezett az információkat változatlan formában tárolhassa és reprodukálhassa.	Az MNBr. 5. § (3) bekezdése szerint pénzforgalmi bankszámláról minden olyan napon kell bankszámlakivonatot készíteni, amelyen terhelés vagy jóváírás történt. A (4) bekezdés szerint nem pénzforgalmi bankszámláról megállapodás szerinti gyakorisággal, de havonta legalább egy alkalommal kell bankszámlakivonatot készíteni.	
4. fejezet - Közös rendelkezések		
Pénznem és a pénznemek átváltása 49. cikk (1) A fizetések a felek megegyezése szerinti pénznemben teljesítendőek. (2) Amennyiben a pénzváltási szolgáltatást a fizetési művelet megkezdése előtt nyújtják, és ezt a pénzváltási szolgáltatást az értékesítés helyén nyújtják vagy a kedvezményezett nyújtja, a fizető félnek pénzváltási szolgáltatást nyújtó fél köteles a fizető fél tudomására hozni az összes esedékes költséget, továbbá a fizetési műveletnél az átváltáshoz használt árfolyamot. A fentiek alapján a fizető félnek egyetértését kell adnia a pénzváltási szolgáltatás igénybevételéhez.	Nincs ilyen szabály.	Itt valójában nem a Hpt. hatálya alá tartozó, pénzügyi kiegészítő szolgáltatásnak minősülő pénzváltási tevékenységről, hanem a fizetési művelethez kapcsolódó konverzióról van szó.
Járulékos díjakra és árengedményekre vonatkozó tájékoztatás 50. cikk (1) Amennyiben a kedvezményezett valamely meghatározott fizetési eszköz használatáért díjat számít fel vagy arra árengedményt biztosít, úgy a kedvezményezettnek erről a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell a fizető felet. (2) Amennyiben valamely meghatározott fizetési eszköz használatáért a pénzforgalmi szolgáltató	Nincs ilyen szabály.	

vagy egy harmadik személy díjat számít fel, erről a fizetési művelet kezdeményezése előtt tájékoztatnia kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét.		
---	--	--

Az irányelv IV. Címe: Pénzforgalmi szolgáltatás nyújtásával és igénybevételével összefüggő jogok és kötelezettségek

Irányelv ¹¹	Hatályos hazai pénzforgalmi szabályozás ¹²	Megjegyzések
1. fejezet - Közös rendelkezések		
<p>Hatály 51. cikk (1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, a felek megállapodhatnak úgy is, hogy az 52. cikk (1) bekezdése, az 54. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, az 59., 61., 62., 63., 66. és a 75. cikk részben vagy egészben nem alkalmazandó. A felek az 58. cikkben megállapítottól eltérő időtartamban is megállapodhatnak.</p>	<p>A követelmények ügyféltől függetlenül általános érvényűek.</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében a megjelölt jogszabályhelyek alkalmazása nem kötelező, a pénzforgalmi szolgáltató és ügyfele eltérően is megállapodhatnak. A szóban forgó rendelkezések többsége a pénzforgalmi szolgáltató felelősségét érinti. Az adott jogszabályhelynél az eltérés lehetőségére külön utalás történik.</p>
<p>(4) Ez az irányelv nem érinti a 87/102/EGK irányelv végrehajtására irányuló nemzeti intézkedéseket. Ez az irányelv nem érinti az egyéb releváns közösségi vagy nemzeti jogszabályokat sem a fogyasztói hitelezés ezen irányelvben nem harmonizált, a közösségi joggal összhangban álló feltételei tekintetében.</p>		<p>A hivatkozott irányelv a fogyasztói hitelekről rendelkezik. (a Hpt.¹³ jogharmonizálta).</p>

¹¹ Nemzeti diszkréció alkalmazását lehetővé tevő jogszabályhelyek nélkül.

¹² A pénzforgalmi szolgáltatásokról és az elektronikus fizetési eszközökről szóló 227/2006. (XI. 20.) Korm. rendelet (a továbbiakban Kormr.)
A pénzforgalom lebonyolításáról szóló 21/2006. (XI.24.) MNB rendelet (a továbbiakban: MNBr.)

¹³ A hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény

<p>Felszámítható díjak 52. cikk (1) Az e címben meghatározott tájékoztatási kötelezettségei teljesítéséért vagy helyesbítő és megelőző intézkedéseikért a pénzforgalmi szolgáltató nem számíthat fel díjat a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé, kivéve ha arról a 65. cikk (1) bekezdése, a 66. cikk (5) bekezdése és a 74. cikk (2) bekezdése másként rendelkezik. Ez esetben a díj nagyságának a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató közötti megállapodás tárgyát kell képeznie, és a pénzforgalmi szolgáltató tényleges költségeihez mérten megfelelőnek és arányosnak kell lennie.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.</p> <p>A hivatkozott kivételek a fizetési megbízás visszautasítása, visszavonása, valamint az ügyfél által megadott hibás egyedi azonosító miatti visszaszerzés iránti intézkedés.</p>
<p>(2) Amennyiben a fizetési művelet nem jár pénznemek közötti átváltással, a tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett fizeti meg a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat, a fizető fél pedig szintén a saját pénzforgalmi szolgáltatója által kivetett díjakat.</p>	<p>Az MNBr. 7. § (7) bekezdése szerint a belföldön forintban, euróban vagy más résztvevő állam pénznemében teljesített átutalások esetében, a Kormr. 10. § (1) bekezdése szerint a résztvevő államok közötti, legfeljebb 50 000 EUR vagy ennek megfelelő, a résztvevő államok más pénznemében meghatározott összegű átutalások (a továbbiakban együtt: a résztvevő államok közötti átutalások) esetében a felek eltérő megállapodása vagy jogszabály eltérő rendelkezése hiányában a megbízó és a jogosult (kedvezményezett) a saját hitelintézete (intézménye) költségét viseli.</p>	<p>Az irányelv szerint a "share" költségmegosztási opció általános és kötelező szabály, kivéve, ha a fizetési művelet konverzióval jár, eltérő megállapodásra nincs lehetőség.</p>
<p>Eltérés a kis összegű fizetésekre szolgáló fizetési eszközök és az elektronikus pénz esetén 53. cikk (1) Az olyan fizetési eszközök esetében, amelyek a keretszerződés értelmében kizárólag 30 EUR-t</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A Kormr. 19. §-a értéktől függetlenül az elektronikus pénzeszköz esetében tesz lehetővé csökkentett felelősségi szabályokat, kivéve, ha azt távolról hozzáférést biztosító fizetési eszköz segítségével bankszámláról töltik fel, vagy a visszaváltott pénzértéket bankszámlára utalják át.</p>

<p>meg nem haladó összegű egyedi fizetési műveletekre terjednek ki, illetve vagy 150 EUR fizetési korláttal bírnak, vagy amelyek 150 EUR-t semmilyen időpontban meg nem haladó pénzüsszeg tárolására alkalmasak, a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőivel megállapodhatnak a következőkben:</p> <p>a) az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontja, az 57. cikk (1) bekezdésének c) és d) pontja, továbbá a 61. cikk (4) és (5) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a fizetési eszköz letiltása vagy további használatának megakadályozása nem lehetséges;</p> <p>b) az 59., a 60. cikk, valamint a 61. cikk (1) és (2) bekezdése nem alkalmazandó, amennyiben a fizetési eszközt névtelenül használják, vagy a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési eszközből szervesen következő egyéb okokból nincs abban a helyzetben, hogy bizonyítsa, miszerint a műveletet engedélyezték;</p> <p>c) a 65. cikk (1) bekezdésétől eltérően a pénzforgalmi szolgáltató nem köteles a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét a fizetési megbízás visszautasításáról értesíteni, amennyiben a teljesítés elmaradása a kontextusból egyértelműen kiderül;</p> <p>d) a 66. cikktől eltérően a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást, miután a kedvezményezetthez átadta a fizetési megbízást vagy megadta a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását;</p> <p>e) a 69. és a 70. cikktől eltérően egyéb teljesítési időszakok alkalmazandók.</p> <p>(3) A 60. és 61. cikk a 2000/46/EK irányelv 1. cikke (3) bekezdésének b) pontja értelmében vett</p>		
--	--	--

<p>elektronikus pénzre is vonatkozik, kivéve ha a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának nincs lehetősége a számla befagyasztására vagy a fizetési eszköz letiltására..</p>		
<p>2. fejezet - Fizetési műveletek engedélyezése</p>		
<p>Jóváhagyás és a jóváhagyás visszavonása 54. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizetési műveletet csak akkor tekintsék engedélyezettnek, ha a fizető fél jóváhagyását adta a fizetési megbízás teljesítéséhez. A fizető fél a fizetési művelet teljesítését megelőzően vagy – a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója közötti ilyen értelmű megállapodás esetén – azt követően is engedélyezheti a fizetési műveletet.</p> <p>(2) A fizetési művelet vagy több fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyást abban a formában kell megadni, amelyben a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója megállapodott. E jóváhagyás hiányában a fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.</p> <p>(3) A fizető fél a jóváhagyást bármikor, legkésőbb azonban a 66. cikkben meghatározott, visszavonhatatlanságra vonatkozó időpontig visszavonhatja. A több fizetési művelet</p>	<p>A Kormr. 4. §-a a bankszámla feletti rendelkezés módját szabályozza; a hitelintézet a rendelkezési jogosultságot az aláírás vagy az azt helyettesítő elektronikus kód alapján ellenőrizni köteles.</p> <p>A Kormr-ben egyebekben az elektronikus fizetési eszközök használata során az engedélyezés/jóváhagyás kérdése konkrétan nincs szabályozva, a Kormr. 18. §-ában egyes kárviselési és felelősségi szabályainál, mint a (3) bekezdés, a (6(bekezdls b) pontja, történik erre vonatkozóan közvetett utalás.</p> <p>Az MNBr. 23. § (2) bekezdése a csoportos beszedés, a 29. § (1) bekezdése a felhatalmazó levélen alapuló azonnali beszedés fizetési mód alkalmazását előzetes felhatalmazáshoz köti., amelyek esetében konkrét rendelkezéseket tartalmaz a felhatalmazás (24. §) és a felhatalmazó levél (29. §) adattartalmával, megadásával, visszavonásával kapcsolatban.</p> <p>Az MNBr. 21. §-a szerinti rendszeres átutalás ugyancsak a fizető fél előzetes megbízásán alapul</p> <p>Az MNBr. 8. § (7) bekezdése szerint általános szabály, hogy a fizetési megbízás a bankszámlaszerződésben vagy üzletszabályzatban meghatározott időpontig, vagy feltétel</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség a (2) bekezdés második mondata tekintetében.</p> <p>A csoportos beszedési megbízásnál a felhatalmazás adattartalma szabványosított (a hitelintézet és a jogosult azonban más módon is megállapodhat).</p>

<p>teljesítésére vonatkozó jóváhagyás is visszavonható azzal, hogy ennek következtében minden jövőbeni fizetési művelet nem engedélyezettnek tekintendő.</p>	<p>bekövetkeztéig visszavonható, módosítható, utána viszont nem. Visszavonás vagy módosítás hiányában tehát a fizetési megbízás engedélyezettnek tekinthető.</p>	
<p>(4) A jóváhagyás megadására vonatkozó eljárást a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója közötti megállapodásban kell rögzíteni.</p>	<p>Gazdasági társaság esetében a Kormr. 4. § (2) bekezdése határozza meg a bankszámla feletti rendelkezés módját, egyéb bankszámla tulajdonosok a bankszámlaszerződésben meghatározott módon rendelkezhetnek a bankszámla felett.</p> <p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés a) pontja szerint az elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződésben meg kell határozni az elektronikus fizetési eszköz használatának módját.</p> <p>Beszedés esetén a felhatalmazással, illetve a felhatalmazó levéllel kapcsolatos eljárást az MNBr. 24. §-a, illetve 29. §-a rögzíti.</p>	
<p>A fizetési eszköz használatára vonatkozó korlátozások 55. cikk</p> <p>(1) Amennyiben a jóváhagyás megadása egy meghatározott fizetési eszköz használatával történik, az adott fizetési eszközzel végrehajtott fizetési műveletekre a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója fizetési korlátokat állapíthat meg.</p>	<p>A Kormr. 15. § (1) bekezdés a) pontja szerint elektronikus fizetési eszköz kibocsátására kötött szerződés tartalmazhat ilyen lehetőséget.</p>	
<p>(2) Amennyiben a keretszerződés tartalmaz ilyen rendelkezést, a pénzforgalmi szolgáltató fenntarthatja magának a jogot a fizetési eszköz letiltására olyan objektíve igazolható okok folytán, amelyek a fizetési eszköz biztonságával, a fizetési eszköz nem engedélyezett vagy csalárd módon történő használatának gyanújával függenek össze, vagy – olyan fizetési eszköz esetében, amelyekhez hitelkeret kapcsolódik –, azzal függenek össze,</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A konkrét szabály hiánya ellenére a gyakorlatban ma is így járnak el a hitelintézetek, ha valamilyen információjuk van arról, hogy illetéktelenek kezébe kerültek bankkártya adatok, vagy egy bankkártyával túl gyanús tranzakciókat végeznek.</p>

<p>hogy jelentős mértékben megnövekedtet annak a kockázata, hogy a fizető fél esetlegesen nem képes teljesíteni fizetési kötelezettségét.</p> <p>(3) Ilyen esetekben a pénzforgalmi szolgáltatónak – lehetőség szerint még a fizetési eszköz letiltása előtt, de legkésőbb a letiltás után azonnal – a megállapodás szerinti módon tájékoztatnia kell a fizető felet a fizetési eszköz letiltásáról és annak okairól, kivéve ha a tájékoztatás veszélyezteti az objektíve igazolható biztonsági okokat, vagy ha azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabályok tiltják.</p> <p>(4) A fizetési eszköz letiltásának alapjául szolgáló ok megszűnésekor a pénzforgalmi szolgáltatónak fel kell oldania a fizetési eszköz letiltását, vagy új fizetési eszközt kell helyette adnia.</p>		
<p>A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban</p> <p>56. cikk</p> <p>A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban</p> <p>(1) A pénzforgalmi szolgáltatásnak a fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevője az alábbi kötelezettségeknek kell, hogy eleget tegyen:</p> <p>a) a fizetési eszközt az adott fizetési eszköz kibocsátását és használatát szabályozó feltételeknek megfelelően kell használnia; és</p> <p>b) indokolatlan késedelem nélkül be kell jelentenie a pénzforgalmi szolgáltatónak – vagy az általa megjelölt jogalanynak –, amint a fizetési eszköz elvesztését, ellopását, illetve jogosulatlan vagy nem engedélyezett használatát észleli.</p> <p>(2) Az (1) bekezdés a) pontja alkalmazásában a</p>	<p>A Kormr. 16. §-a azonos értelmű szabályozást tartalmaz.</p>	

<p>pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjének, amint a fizetési eszközt átvette, különösen is meg kell tennie minden ésszerű lépést az eszköz személyes biztonsági elemeinek biztonságban tartása érdekében.</p>		
<p>A pénzforgalmi szolgáltató kötelezettségei a fizetési eszközzel kapcsolatban 57. cikk (1) A fizetési eszközt kibocsátó pénzforgalmi szolgáltatónak az alábbi kötelezettségeknek kell megfelelnie: a) biztosítania kell, hogy a fizetési eszköz személyes biztonsági elemei a pénzforgalmi szolgáltatásnak a fizetési eszköz használatára jogosult igénybe vevőjén kívül más felek számára ne lehessenek hozzáférhetőek, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjére vonatkozó, az 56. cikkben meghatározott kötelezettségek sérelme nélkül; b) tartózkodnia kell a kéretlen fizetési eszközök küldésétől, kivéve ha egy, a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára már kiadott fizetési eszközt kell lecserélni; c) biztosítania kell, hogy folyamatosan rendelkezésre álljanak azok a megfelelő eszközök, melyek révén a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője meg tudja tenni az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott bejelentést, vagy kérelmezni tudja a letiltásnak az 55. cikk (4) bekezdése szerinti megszüntetését; kérésre – az említett bejelentést követően 18 hónapig – a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára annak bizonyítási</p>	<p>A Kormr. 14. § (4) bekezdése azonos értelmű szabályozást tartalmaz.</p> <p>A Kormr. 14. § (2) bekezdése azonos értelmű szabályozást tartalmaz.</p> <p>A Kormr. 17. § (1) bekezdése azonos értelmű szabályozást tartalmaz, kivéve a letiltás megszüntetését (miután a pénzforgalmi szolgáltatónak a hatályos szabályozás nem ad letiltási jogot).</p> <p>A Kormr. 17. § (2) bekezdése szerint öt évig kell biztosítani a bizonyítási lehetőséget.</p>	

<p>lehetőségét, hogy a bejelentést megtette;</p> <p>d) az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti bejelentés megtételét követően meg kell akadályoznia a fizetési eszköz bárminemű használatát.</p> <p>(2) A fizetési eszköznek a fizető fél számára történő megküldésével vagy a fizetési eszköz bármely személyes biztonsági elemének megküldésével kapcsolatos kockázat a pénzforgalmi szolgáltatót terheli.</p>	<p>A Kormr. 18. § (4) bekezdése azonos értelmű szabályozást tartalmaz.</p> <p>A Kormr. 18. § (8) bekezdése azonos értelmű szabályozást tartalmaz.</p>	
<p>Nem engedélyezett vagy hibásan teljesített fizetési műveletek bejelentése</p> <p>58. cikk</p> <p>A pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője számára a pénzforgalmi szolgáltató kizárólag akkor köteles helyesbítést biztosítani, ha indokolatlan késedelem nélkül, de a terhelés napját követően 13 hónapnál nem később bejelenti a pénzforgalmi szolgáltatójának az általa észlelt nem engedélyezett vagy hibásan teljesített és reklamációnak helyt adó fizetési műveletet, ideértve a 75. cikkben foglaltakat is, kivéve ha adott esetben a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési művelettel kapcsolatban nem nyújtott tájékoztatást vagy azt nem tette elérhetővé a III. címben meghatározottak szerint.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség az elévülési idő tekintetében.</p> <p>A Hpt. 206. § (2) bekezdése szerint a folyamatos szerződések esetében a számláról megküldött kimutatást - az üzletszabályzat vagy szerződés eltérő rendelkezése hiányában - elfogadottnak kell tekinteni, ha az ügyfél a kézbesítéstől számított 60 napon belül nem emel kifogást; ez a követelés érvényesíthetőségét nem érinti.</p>
<p>A hitelesítés bizonyítéka és a fizetési műveletek teljesítése</p> <p>59. cikk</p> <p>(1) A tagállamok előírják, hogy amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy, már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, vagy állítása szerint a fizetési művelet teljesítése hibás volt, úgy pénzforgalmi</p>	<p>A Kormr. 18. § (11) bekezdése a (6) bekezdés a) pontjában meghatározott esetekre, azaz a távolról hozzáférést biztosító fizetési eszközzel kezdeményezett átutalás, a bankkártyával történő készpénzfelvétel és az elektronikus pénzeszköz</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.</p>

<p>szolgáltatójának kell bizonyítania azt, hogy a fizetési művelet hitelesített volt, megfelelően lett rögzítve és a nyilvántartásokba bejegyezve, valamint hogy műszaki hiba vagy egyéb üzemzavar a teljesítést nem befolyásolta.</p>	<p>feltöltése vagy kiürítése végrehajtásának elmulasztása, vagy hibás végrehajtása esetére mondja ki a kibocsátó hasonló bizonyítási kötelezettségét.</p>	<p>A hatályos rendelkezés szerint a bizonyítási teher a hitelesítésre nem terjed ki, és csak a kibocsátónak felróható technikai-műszaki hiba tekintetében áll fenn.</p>
<p>(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője tagadja, hogy egy, már teljesített fizetési műveletet engedélyezett volna, a fizetési eszköznek a pénzforgalmi szolgáltatónál rögzített használata önmagában nem feltétlenül elégséges annak bizonyításához, hogy a fizető fél a fizetési műveletet engedélyezte, vagy csalárd módon járt el, vagy hogy az 56. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	
<p>A pénzforgalmi szolgáltató felelőssége nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában 60. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy nem engedélyezett fizetési művelet esetében – az 58. cikk sérelme nélkül – a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója haladéktalanul megtéríti a fizető fél részére a nem engedélyezett fizetési művelet összegét, és – amennyiben releváns – helyreállítja a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a nem engedélyezett fizetési műveletre nem került volna sor.</p> <p>(2) További pénzügyi kártérítéseket a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.</p>	<p>A Kormr. 18. § (7) bekezdése szerint az elektronikus fizetési eszközt kibocsátó köteles az ügyfelet ért kárt - a művelet összege plusz késedelmi kamat - megtérteni. A kibocsátó azonnali helyreállítási kötelezettségét. a (9) bekezdés csak a távértékesítési ügylettel kapcsolatosan, bankkártya jogosulatlan személy általi használata esetére mondja ki.</p> <p>A Kormr. 18. § (7) bekezdése előírja a késedelmi kamat fizetési kötelezettséget.</p>	

<p>A fizető fél felelőssége nem engedélyezett fizetési műveletek vonatkozásában 61. cikk</p> <p>(1) A 60. cikktől eltérve legfeljebb 150 EUR értékig a fizető fél viseli a nem engedélyezett fizetési műveletekkel összefüggő, az elveszített vagy ellopott fizetési eszköz használatából, illetve amennyiben a fizető fél nem tartotta biztonságban az eszköz személyes biztonsági elemeit, úgy a fizetési eszköz jogosulatlan használatából eredő károkat.</p> <p>(2) A fizető fél viseli a nem engedélyezett műveletekkel összefüggő összes kárt, amennyiben azok nála azáltal keletkeztek, hogy csalárd módon járt el, vagy az 56. cikkben meghatározott egy vagy több kötelezettségével kapcsolatban súlyos gondatlansággal járt el, vagy azokat szándékosan nem teljesítette. Ilyen esetekben az e cikk (1) bekezdésében említett összeghatár nem érvényes.</p> <p>(4) A fizető fél nem felel az elveszített, ellopott vagy jogosulatlanul használt fizetési eszköz használatából eredő semmiféle anyagi következményért azt követően, hogy megtette az 56. cikk (1) bekezdésének b) pontjában meghatározott bejelentést, kivéve ha csalárd módon járt el.</p> <p>(5) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató nem teljesíti az 57. cikk (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott kötelezettségét, miszerint folyamatosan biztosítani kell az elveszett, ellopott vagy jogosulatlanul használt fizetési eszköz bejelentésére szolgáló megfelelő eszközöket, úgy a fizető fél nem visel felelősséget az ilyen fizetési eszköz használatából eredő anyagi</p>	<p>A Kormr. 18. § (1) és (2) bekezdése azonos értelmű kárviselési szabályt tartalmaz az elektronikus fizetési eszköz elvesztése, ellopása vagy elrablása esetében azzal a megkötéssel, hogy a kibocsátó bejelentés utáni kárviselését 15 millió Ft-ban maximálja.;</p> <p>A Kormr. 18. § (1) és (2) bekezdése azonos értelmű kárviselési szabályt tartalmaz.</p> <p>A Kormr. 18. § (1) és (2) bekezdése azonos értelmű kárviselési szabályt tartalmaz azzal a megkötéssel, hogy a kibocsátó bejelentés utáni kárviselését 15 millió Ft-ban maximálja.</p> <p>A Kormr. 18. § (5) bekezdése azonos értelmű kárviselési szabályt tartalmaz.</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.</p> <p>A hatályos szabályozás az elrablást is nevesíti, ugyanakkor nem terjed ki a személyes biztonsági elemek nem megfelelő kezelésére.</p>
--	--	--

következményekért, kivéve ha a fizető fél csalárd módon járt el.		
<p>Visszatérítés a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési műveletek esetén</p> <p>62. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél jogosult legyen arra, hogy pénzforgalmi szolgáltatója visszatérítse számára az engedélyezett, a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett és már teljesített fizetési műveletek összegét a következő feltételek esetén:</p> <p>a) az engedély a megadásának időpontjában nem tartalmazta a fizetési művelet pontos összegét; és</p> <p>b) a fizetési művelet összege meghaladta azt az összeget, amely a fizető fél részéről ésszerűen elvárható volt, figyelembe véve korábbi fizetési szokásait, a keretszerződésében foglalt feltételeket és az ügy releváns körülményeit.</p> <p>A pénzforgalmi szolgáltató kérésére a fizető félnek be kell mutatnia az ezen feltételekkel kapcsolatos tényszerű elemeket.</p> <p>A visszatérítendő összeg azonos a teljesített fizetési művelet teljes összegével.</p> <p>Beszédések esetében a fizető fél és pénzforgalmi szolgáltatója a keretszerződésben úgy is megállapodhat, hogy a fizető fél jogosult a pénzforgalmi szolgáltatója részéről visszatérítésre még akkor is, ha az első albekezdésben említett visszatérítési feltételek nem teljesülnek.</p> <p>(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában azonban a fizető fél nem hivatkozhat a pénznemek közötti átváltással kapcsolatos okokra, amennyiben a 37. cikk (1)</p>	Nincs ilyen szabály.	A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.

<p>bekezdésének d) pontjával, illetve a 42. cikk (3) bekezdésének b) pontjával összhangban a pénzforgalmi szolgáltatójával történt megállapodás szerinti referencia-árfolyam került alkalmazásra.</p> <p>(3) A fizető fél és a pénzforgalmi szolgáltatója a keretszerződésben megállapodhat arról, hogy a fizető fél nem jogosult visszatérítésre, amennyiben a fizető fél a fizetési megbízás teljesítésére vonatkozó jóváhagyását közvetlenül a pénzforgalmi szolgáltatójának adta, és – amennyiben releváns – a jövőbeni fizetési műveletre vonatkozó tájékoztatást a pénzforgalmi szolgáltató vagy a kedvezményezett legalább négy héttel az esedékesség napja előtt a megállapodás szerinti módon a fizető fél rendelkezésére bocsátotta vagy számára elérhetővé tette.</p>		
<p>Visszatérítés igénylése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési művelek esetén</p> <p>63. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett, engedélyezett fizetési művelet 62. cikkben említett visszatérítésére vonatkozó igényét az összegekkel való megterhelés napjától számított nyolc hetes időtartamig benyújthassa.</p> <p>(2) A visszatérítésre vonatkozó igény beérkezésétől számított tíz munkanapon belül a pénzforgalmi szolgáltatónak vissza kell térítenie a fizetési művelet teljes összegét, vagy indokolnia kell a visszatérítés megtagadását, ezzel egyidejűleg megjelölve azon szerveket, amelyekhez a fizető fél – amennyiben a kapott indoklást nem fogadja el – az üggyel kapcsolatban a 80–83. cikk értelmében</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.</p>

<p>fordulhat.</p> <p>A pénzforgalmi szolgáltatónak a visszatérítés megtagadására vonatkozóan az első albekezdésben megállapított joga nem érvényesülhet a 62. cikk (1) bekezdésének negyedik albekezdésében meghatározott esetben.</p>		
<p>3. fejezet - Fizetési műveletek teljesítése</p>		
<p>1. szakasz - Fizetési megbízások és átutalt összegek</p>		
<p>Fizetési megbízások érkeztetése</p> <p>64. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy az érkeztetés időpontja az az időpont legyen, amikor a fizető fél által közvetlenül, vagy a kedvezményezett által vagy rajta keresztül közvetve átadott fizetési megbízás a pénzforgalmi szolgáltatóhoz beérkezik. Ha a beérkezés időpontja a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójánál nem munkanapra esik, a fizetési megbízás a következő munkanapon beérkezettnek tekintendő. A pénzforgalmi szolgáltató a munkanap végéhez közel eső időpontban meghatározhat egy olyan végső határidőt, amelyet követően a beérkezett fizetési megbízásokat úgy kell tekinteni, mintha azok a következő munkanapon érkeztek volna be.</p>	<p>Az MNBr. 10. § (1) bekezdése azonos értelmű szabályt tartalmaz a tárgynapi, következő munkanapi teljesítést illetően.</p>	<p>A hatályos szabályozás nem mondja ki, hogy a végső határidő a munkanap végéhez közeli legyen, de a hazai hitelintézeti gyakorlat ez.</p> <p>Az irányelv csak "érkeztetés" fogalmat ismer (a későbbiekben a teljesítési határidőknél is), az MNBr. megkülönbözteti az érkeztetést (6. §), azaz a fizetési megbízás beérkezésének konkrét időpontját és a befogadást (9. §), azaz amikor a teljesítéshez szükséges valamennyi feltétel rendelkezésre áll. (A gyakorlatban a kettő lehet azonos is, de nem szükségszerűen, pl. papíralapú átutalási, vagy beszédési megbízásnál.) Az MNBr. 10 - 12. §-ai szerinti teljesítési szabályok a beérkezett és befogadott megbízásokra vonatkoznak.</p>
<p>(2) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás azon igénybe vevője, amelyik a fizetési megbízást kezdeményezi, a saját pénzforgalmi szolgáltatójával megállapodik abban, hogy a fizetési megbízás teljesítését egy bizonyos napon vagy egy meghatározott időszak végén kell elkezdni, vagy azon a napon, amikor a fizető fél a pénzforgalmi szolgáltatójának a rendelkezésére</p>	<p>Az MNBr. 9. § (1) bekezdése, 10. § (1) bekezdése, 18. § (2) bekezdése, 21. §, 23. § (1) bekezdése - bár nem ilyen megfogalmazásban - lényegét tekintve azonos értelemben rendelkezik, ha a fizetési megbízás, vagy felhatalmazás (az egyszeri, vagy rendszeres átutalás, csoportos beszédés) későbbi terhelési napra vonatkozik</p>	

<p>bocsátja a pénzüsszeget, úgy a 69. cikk alkalmazásában az érkeztetés időpontjának ezen előre egyeztetett nap minősül. Ha az előre egyeztetett nap a pénzforgalmi szolgáltatónál nem munkanapra esik, a beérkezett fizetési megbízás a következő munkanapon beérkezettnek tekintendő.</p>		<p>A 69. cikk a teljesítési határidőket határozza meg.</p>
<p>Fizetési megbízások visszautasítása 65. cikk</p> <p>(1) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltató visszautasítja a fizetési megbízás teljesítését, értesítenie kell a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevőjét – amennyiben azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabály nem tiltja – a visszautasításról, valamint lehetőség szerint annak indokairól és a visszautasítást okozó tényszerű hibák kijavítására szolgáló lehetőségekről.</p> <p>A pénzforgalmi szolgáltató a lehető leghamarabb, de mindenképpen a 69. cikkben meghatározott időszakon belül a megállapodás szerinti módon megküldi vagy elérhetővé teszi az értesítést.</p> <p>A keretszerződés tartalmazhat olyan kikötést, miszerint a pénzforgalmi szolgáltatónak módjában áll ezen értesítésért díjat felszámítani, amennyiben az elutasítás tárgyilagosan indokolt.</p>	<p>Az MNBr. 7. § (10) bekezdése a visszautasítás okának közlését írja elő.</p> <p>Nincs ilyen szabály.</p> <p>Az MNBr. 6. § (5) bekezdése az elektronikus úton továbbított, adathibás fizetési megbízás esetében ír elő az érkezést követő munkanapon történő értesítési kötelezettséget (ez nem jelent egyben visszautasítást is).</p> <p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>A 69. cikk a teljesítési határidőket határozza meg.</p>
<p>(2) Azon esetekben, amikor a fizető fél keretszerződésében meghatározott valamennyi feltétel teljesül – hacsak azt egyéb vonatkozó közösségi vagy nemzeti jogszabály nem tiltja –, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója nem tagadhatja meg az engedélyezett fizetési megbízás</p>	<p>Az MNBr-ben ez így konkrétan nincs kimondva, azonban az MNBr. 15. § (6) bekezdése meghatározza azt, hogy mikor utasítható vissza a megbízás, a 8. § (1) - (2) és (6) bekezdése, valamint a 26. § (2) és (7) bekezdése pedig azt, hogy mikor kell visszautasítani a fizetési megbízást. Ebből</p>	

teljesítését, tekintet nélkül arra, hogy a fizetési megbízást a fizető fél vagy a kedvezményezett kezdeményezte-e, vagy azt a kedvezményezetten keresztül kezdeményezték.	következik, hogy a rendben lévő, befogadott megbízások nem utasíthatók vissza.	
(3) A 69. és 75. cikk alkalmazásában az a fizetési megbízás, amelynek teljesítése visszautasításra került, nem tekintendő beérkezett megbízásnak.	Az MNBr-ben ez így konkrétan nincs kimondva, de egyértelműen következik, hogy a visszautasított fizetési megbízás nem tekinthető teljesítésre befogadottnak.	A 69. cikk a teljesítési határidőket, a 75. cikk a teljesítésért való felelősségi szabályokat határozza meg.
A fizetési megbízás visszavonhatatlansága 66. cikk (1) A tagállamok biztosítják, hogy – amennyiben e cikk másként nem rendelkezik – a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője ne vonhassa vissza a fizetési megbízást azután, hogy ez a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett.	MNBr. 8. § (7) bekezdése a bankszámla szerződésben vagy az üzletszabályzatban megjelölt időpont elteltétől vagy feltétel bekövetkezésétől fogva tiltja a visszavonást (és a módosítást is).	A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.
(2) Amennyiben a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi vagy a kedvezményezetten keresztül kezdeményezik, a fizetési megbízásnak vagy a fizetési művelet teljesítésére vonatkozó jóváhagyásnak a kedvezményezett részére történő átadását, illetve megadását követően a fizető fél nem vonhatja vissza a fizetési megbízást.	A Kormr. 14. § (5) bekezdése szerint a bankkártyával történő fizetési művelet nem vonható vissza, kivéve ha a fizetési művelettel együtt az összeg nem került meghatározásra.	
(3) Beszedés esetén azonban – a visszatérítéshez való jogok sérelme nélkül – a fizető fél legkésőbb a pénzüsszeggel való megterhelésnek a megállapodás szerinti napját megelőző munkanap végéig visszavonhatja a fizetési megbízást.	Az MNBr. 23. § (6) bekezdése csoportos beszedés esetén lehetővé teszi a kötelezett részére a letiltást, a terhelési napot megelőző munkanapon reggel 9 óráig.	
4) A 64. cikk (2) bekezdésében említett esetben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a fizetési megbízást legkésőbb a megállapodás szerinti napot megelőző munkanap végéig vonhatja vissza.	Nincs ilyen konkrét szabály. MNBr. 8. § (7) bekezdése a bankszámla szerződésben vagy az üzletszabályzatban megjelölt időpont elteltétől vagy feltétel bekövetkezésétől fogva tiltja a visszavonást	A 64. cikk (2) bekezdése a későbbi terhelési napos fizetési megbízásról szól.

<p>(5) Az (1)–(4) bekezdésekben megállapított határidőket követően a fizetési megbízást kizárólag akkor lehet visszavonni, ha arról a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és a pénzforgalmi szolgáltató megállapodott.</p> <p>A (2) és a (3) bekezdésben említett esetben a kedvezményezett beleegyezése is szükséges. Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltatónak a visszavonásért módjában áll díjat felszámítani.</p>	<p>Az MNBr. 8. § (7) bekezdése általános szabályként mondja ki, hogy a fizetési megbízás a bankszámlaszerződésben vagy üzletszabályzatban meghatározott időn belül vagy feltétel bekövetkeztéig visszavonható.</p> <p>A Kormr. 14. § (5) bekezdése a bankkártyával való fizetésnél ezt nem teszi lehetővé.</p> <p>Nincs ilyen szabály.</p> <p>Nincs ilyen szabály.</p>	
<p>Átutalt és megkapott összegek 67. cikk</p> <p>(1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának és a pénzforgalmi szolgáltatók bármely közvetítőjének a fizetési művelet teljes összegét át kell utalnia, és tartózkodnia kell attól, hogy az átutalt összegből díjakat vonjon le.</p> <p>(2) A kedvezményezett és pénzforgalmi szolgáltatója mindazonáltal köthet olyan megállapodást is, miszerint a kedvezményezett részére történő jóváírás előtt a pénzforgalmi szolgáltató az átutalt összegből levonja a saját díjait. Ebben az esetben a kedvezményezettnek nyújtott tájékoztatásban a fizetési művelet teljes összegét el kell különíteni a díjaktól.</p>	<p>A kérdéskört a Kormr. a résztvevő államok közötti átutalások esetében szabályozza, az alábbi eltérésekkel:</p> <p>A Kormr. 10. § (3) bekezdése szerint a teljes összegű, levonás nélküli átutalás csak a megbízó eltérő rendelkezése hiányában kötelező.</p> <p>A megbízó rendelkezhet úgy, hogy az átutalás díja és költsége részben vagy egészben a jogosultat terheli.</p> <p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>Összeghatártól függetlenül minden, az irányelv hatály alá tartozó, határon átmenő és belföldi fizetési műveletre vonatkozó általános szabály.</p> <p>Az irányelv általános szabálya, hogy a kedvezményezettnek a teljes összeget kell megkapnia, abból a (2) bekezdés szerinti megállapodás esetén csak a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója vonhatja le a saját díjait.</p>

<p>(3) Amennyiben az átutalt összegből a (2) bekezdésben említettekén kívül levonásra kerültek egyéb díjak, a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a kedvezményezett a fizető fél által kezdeményezett fizetési művelet teljes összegét megkapja.</p> <p>Amennyiben a fizetési műveletet a kedvezményezett kezdeményezi vagy a kezdeményezés rajta keresztül történik, a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának kell biztosítania, hogy a kedvezményezett a fizetési művelet teljes összegét megkapja.</p>	<p>A Kormr. 10. § (4) - (6) bekezdésében a jogosulatlanul levont összeg visszatérítési szabályai a megbízó, a közvetítő és a jogosult intézménye kötelezettségeként külön kerültek meghatározásra.</p> <p>Mivel a Kormr. vonatkozó előírásai csak átutalásokra vonatkoznak, nincs ilyen szabály.</p>	<p>Általánosan, a fizetési megbízást befogadó pénzforgalmi szolgáltatónak kell biztosítani, hogy a jogosulatlanul levont összeget a kedvezményezett megkapja.</p>
<p>2. szakasz - Teljesítési idő és értéknep</p>		
<p>Hatály 68. cikk</p> <p>(1) Ezt a szakaszt a következőkre kell alkalmazni:</p> <p>a) euróban történő fizetési műveletek;</p> <p>b) az érintett, euroövezeten kívüli tagállam pénznemében történő belföldi fizetési műveletek; és</p> <p>c) olyan fizetési műveletek, amelyek során csak egyetlen, az euro és egy euroövezeten kívüli tagállam pénzneme közötti átváltás történik, feltéve hogy a szükséges átváltást az érintett, euroövezeten kívüli tagállamban végzik el, és határon átnyúló műveletek esetében a határon átnyúló átutalás euróban történik.</p>	<p>Az MNBr. a teljesítési határidőket</p> <p>1. belföldi forintfizetési forgalom (10. §).</p> <p>2. bármely devizában történő nemzetközi fizetési forgalom, belföldi fizetési forgalom, továbbá a konverziós forgalom (11.§),</p> <p>3. a részvevő államok közötti átutalások (12. §) csoportosításban szabályozza.</p> <p>A csoportokon belül a konkrét szabályozás mértéke és tartalma eltérő.</p>	
<p>(2) Ezt a szakaszt alkalmazni kell egyéb fizetési műveletekre is, ha csak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és annak pénzforgalmi szolgáltatója más értelmű megállapodást nem kötött, a 73. cikk kivételével, amelynek esetében a feleknek mérlegelési lehetősége nincs. Ha azonban a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és</p>		<p>A 73. cikk az értéknepre és a pénzösszeg hozzáférhetőségének biztosítására vonatkozik.</p>

<p>annak pénzforgalmi szolgáltatója a 69. cikkben megállapítottaknál hosszabb időszakban állapodik meg, akkor ez az időszak a Közösségen belüli fizetési műveleteknél nem haladhatja meg a 64. cikk szerinti érkeztetés időpontjától számított négy üzleti napot.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	
<p>Fizetési műveletek fizetési számlára 69. cikk</p> <p>(1) A tagállamok előírják, hogy a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a 64. cikk szerinti érkeztetési időpontot követően a fizetési művelet összege a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján legkésőbb a következő munkanap végéig jóváírásra kerüljön. 2012. január 1-jéig azonban a fizető fél és annak pénzforgalmi szolgáltatója egy legfeljebb három munkanapos határidőben is megállapodhat. Fizetési művelet papíralapú kezdeményezése esetén ezen határidők további egy munkanappal meghosszabbíthatók.</p>	<p>Az MNBr. ilyen konkrét szabályt csak a 3. szám alatti fizetési műveletek esetében határoz meg a 12. § (2) bekezdésében azzal, hogy - eltérő megállapodás hiányában - a kedvezményezett intézményének a bankszámláján a jóváírásnak legkésőbb a fizetési megbízás befogadását követő ötödik banki munkanapon meg kell történnie. Egyéb fizetési műveleteknél az MNBr. általánosan rendelkezik a befogadást követően a pénzforgalmi szolgáltatóra háruló feladatok teljesítéséről, azok közelebbi meghatározása nélkül:</p> <p>Az MNBr. 10. § (1) bekezdése szerint az 1. szám alatti fizetési műveletek esetében a befogadási időpontig befogadott fizetési megbízások teljesítéséből rá háruló feladatokat a hitelintézetnek tárgynapon kell teljesíteni (pl. a befogadott átutalási megbízást tárgynapon indítania kell az elszámolásforgalmi rendszerbe, vagy a levelező bankhoz). A bankközi elszámolás határideje nincs meghatározva, a 10. § (5) bekezdése csak azt mondja ki, hogy közvetett fizetési rendszertagság esetén a hitelintézetek közötti teljesítési határidő egy nappal, ha mindkét hitelintézet közvetett rendszertag, két nappal meghosszabbodhat.</p>	<p>Az irányelv szerint a T + 1, megállapodás esetén 2012-ig a T + 3 (papíralapú megbízásnál további + 1) napos teljesítési idő általánosan kötelező a 68. cikk (1) bekezdése szerinti fizetési műveleteknél..</p> <p>A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatójának általánosan azt kell biztosítania, hogy a fenti határidőn belül a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján a fizetési művelet összege jóváírásra kerüljön, azaz a fizető fél szolgáltatójának a felelőssége eddig áll fenn.</p> <p>A hazai fizetési rendszerek biztosítják azt, hogy a bankközi elszámolás BKR esetében másnap reggel, VIBER esetében aznap megtörténjen. Levelező banki kapcsolat esetében is az a gyakorlat, hogy a levelezett hitelintézet által tárgynapon befogadott és továbbított fizetési megbízást a levelező bank még aznap továbbítja a fizetési rendszerbe.</p>

	<p>Az MNBr. 11. § (1) bekezdése a 2. szám alatti devizafizetési forgalomban indított átutalási megbízásokból eredő feladatokat - eltérő megállapodás hiányában - legkésőbb a befogadást követő banki munkanapon kell teljesíteni; a (3) bekezdés szerint a teljesítés határideje konverzió esetén legfeljebb két munkanappal meghosszabbodhat.</p> <p>A bankközi elszámolás határidejére nincs szabály.</p>	
<p>(2) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója a fizetési művelet összegét a pénzüsszegnek a pénzforgalmi szolgáltatóhoz történő beérkezését követően a 73. cikknek megfelelően a kedvezményezett fizetési számláján értéknappal lássa el és jóváírja.</p>	<p>Az MNBr. csak a beérkezett összeg jóváírásáról rendelkezik. Értéknap kötelező alkalmazása nincs előírva (az 5. § (2) bekezdés h) pontjában - a bankszámlakivonat adattartalma - is esetleges értéknapról van szó).</p>	
<p>(3) A tagállamok előírják, hogy a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a kedvezményezettel fennálló megállapodása szerinti határidőkön belül továbbítania kell a kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé, annak érdekében, hogy beszédés esetében az esedékesség megállapodás szerinti időpontjában a kiegyenlítés megtörténhessék.</p>	<p>Az MNBr. 10. § (1) bekezdése az 1. szám alatti fizetési műveletek esetében az előzőekben ismertetett módon általánosan rendelkezik a befogadást követően a pénzforgalmi szolgáltatóra háruló feladatok teljesítéséről (pl. a befogadási időpontig befogadott beszédési megbízást a tárgynapon továbbítania kell a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé).</p> <p>A 23. § (3) bekezdése szerint a csoportos beszédési megbízásról szóló szerződésben csak a jogosult benyújtási határidejét kell meghatározni, amelynek a terhelési napot legalább öt munkanappal meg kell előznie.</p>	<p>Az irányelv szerint tehát beszédésnél a kedvezményezett és a pénzforgalmi szolgáltatója közötti megállapodásban konkrétan meg kell határozni, hogy ez utóbbi meddig köteles továbbítani a fizetési megbízást a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé.</p>
<p>A pénzforgalmi szolgáltatónál a kedvezményezett részére vezetett fizetési számla hiánya 70. cikk Amennyiben a kedvezményezett nem rendelkezik</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	

<p>fizetési számlával a pénzforgalmi szolgáltatónál, a pénzforgalmi szolgáltató, amelyhez vagy akihez a kedvezményezettnek címzett pénzösszeg beérkezik, köteles azokat a 69. cikkben meghatározott határidőn belül a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani.</p>		
<p>Készpénzbefizetés számlára 71. cikk</p> <p>Amennyiben a fogyasztó készpénzt fizet be az adott pénzforgalmi szolgáltatónál vezetett fizetési számlára a fizetési számla pénznemében, a pénzforgalmi szolgáltatónak biztosítania kell, hogy az összeget a pénz átvételének időpontja után azonnal rendelkezésre bocsássák, és értéknappal ellássák. Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője nem fogyasztó, úgy az összegnek legkésőbb a pénz átvételét követő első munkanapon rendelkezésre kell állnia, és értéknappal ellátottnak kell lennie.</p>	<p>Értéknap kötelező alkalmazása nincs előírva.</p> <p>Az MNBr. 10. § (7) bekezdése szerint belföldi forintfizetési forgalomban bankszámlára történő közvetlen készpénzbefizetést a befizetés napján kell jóváírni, függetlenül az ügyfél státuszától. Ha a befizetés más hitelintézetnél, vagy bankjegykiadó automatánál történik, az elszámolást a számlatulajdonossal történt megállapodás szerint, de legfeljebb két, illetve három munkanapon belül el kell végezni. Devizában történő készpénz befizetésre nincs külön szabály.</p>	
<p>Értéknap és pénzösszegek hozzáférhetősége 73. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy a kedvezményezett fizetési számláján történő jóváírás értéknapja nem későbbi annál a munkanapnál, amelyen a fizetési művelet összege a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került.</p> <p>A kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának biztosítania kell, hogy a fizetési művelet összege közvetlenül azután, hogy az a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának számláján jóváírásra került, a kedvezményezett rendelkezésére áll.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p> <p>Az MNBr. 10. § (2) bekezdése szerint belföldi forintfizetési forgalomban a kedvezményezett hitelintézete a saját számláján történt jóváírásról való tudomásszerzés napján úgy köteles jóváírni a beérkezett összeget a kedvezményezett bankszámláján, hogy az a következő banki munkanap reggelén nyitáskor rendelkezni tudjon</p>	<p>Az irányelv szerint tehát biztosítani kell, hogy a kedvezményezett minden esetben "közvetlenül" azután, azaz még azon a napon rendelkezhesen a jóváírt összeggel, amelyen azt jóváírták a pénzforgalmi szolgáltatója számláján.</p>

	<p>vele. A bankkártyás fizetés vagy készpénzfelvétel lehetőségét másnap 8 órától biztosítani kell nem banki munkanap esetén is.</p> <p>A 10. § (3) bekezdése szerint VIBER elszámolás esetében úgy kell a jóváírást teljesíteni, hogy a kedvezményezett még aznap felhasználhassa a BKR-be továbbított fizetési megbízások fedezetéül.</p> <p>Az MNBr. 11. § (2) bekezdése és a 12. § (3) bekezdése értelmében a 2. és 3. szám alatti fizetési műveleteknél a kedvezményezett hitelintézete a legkésőbb a devizafedezet saját bankszámláján történt jóváírását követő banki munkanapon köteles a kedvezményezett számláján jóváírni, illetve hozzáférhetővé tenni az összeget.</p> <p>A 11. § (3) bekezdése szerint a 2. számú fizetési műveleteknél konverzió esetén ez két banki munkanappal meghosszabbodhat.</p>	<p>Az aznapi rendelkezés jelenleg a VIBER-ben elszámolt tételek esetében biztosított.</p> <p>Az irányelv szerint a deviza fizetési műveleteknél is biztosítani kell, hogy a kedvezményezett még aznap rendelkezhessen a pénzforgalmi szolgáltatója saját számláján jóváírt összeggel. A 68. cikk (2) bekezdése szerint itt nincs mérlegelési, esetleges külön megállapodási lehetőség.</p>
<p>(2) A tagállamok biztosítják, hogy a fizető fél fizetési számláján történő terhelés értéknapja nem korábbi annál az időpontnál, amikor a fizetési számlát a fizetési művelet összegével megterhelték.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	
<p>3. szakasz - Felelősség</p>		
<p>Hibás egyedi azonosítók 74. cikk</p> <p>(1) Amennyiben a fizetési megbízás teljesítése az egyedi azonosító alapján történik, úgy a fizetési megbízás az egyedi azonosító által jelölt kedvezményezett vonatkozásában hibátlanul teljesítettnek minősül.</p>	<p>Az MNBr. 6. § (4) bekezdése szerint a hitelintézet a jóváírást a részére megadott pénzforgalmi jelzőszám alapján végzi el, a 7. § (1) bekezdése pedig általánosan kimondja, hogy a hitelintézet kizárólag a megbízó fizetési megbízásban foglalt rendelkezései szerint jár el.</p>	<p>Az MNBr. hivatkozott szabályaiból következően a számlavezető - az irányelvvel egyezően - hibátlanul teljesít, ha a pénzforgalmi jelzőszám alapján ír jóvá.</p>

<p>(2) Ha a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője hibás egyedi azonosítót adott meg, a 75. cikk értelmében a művelet teljesítésének elmaradásáért vagy a hibás teljesítéséért a pénzforgalmi szolgáltatót felelősség nem terheli.</p> <p>A fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója azonban köteles ésszerű erőfeszítéseket tenni annak érdekében, hogy visszaszerezze a műveletben érintett pénzüsszeget.</p> <p>Amennyiben arról a keretszerződésben megállapodás született, a pénzforgalmi szolgáltatónak a visszaszerzésért módjában áll díjat felszámítani a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője felé.</p>	<p>A Kormr. 12. § (6) bekezdése a részvevő államok közötti átutalások esetében tartalmaz hasonló értelmű rendelkezést.</p> <p>Egyéb fizetési műveletek esetében nincs ilyen szabály.</p>	
<p>(3) Amennyiben a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője a 37. cikk (1) bekezdésének a) pontjában vagy a 42. cikk (2) bekezdésének b) pontjában meghatározottakhoz képest további adatokat is megad, a pénzforgalmi szolgáltató a fizetési műveleteknek csak a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője által megadott egyedi azonosító alapján történő teljesítéséért tartozik felelősséggel.</p>	<p>Az MNBr. 6. § (4) bekezdése, mely szerint a hitelintézet a jóváírást a részére megadott pénzforgalmi jelzőszám alapján végzi el, azonos tartalommal szabályoz, kivéve az azonnali beszedési megbízás, a határidős beszedési megbízás és az átutalási végzés teljesítését, ahol a kötelezett nevét is ellenőrizni kell.</p>	
<p>A teljesítés elmaradása és hibás teljesítés 75. cikk</p> <p>(1) Amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezi, az 58. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 78. cikk sérelme nélkül a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a fizető fél</p>	<p>Az MNBr. 7. § (8) bekezdése általában kimondja, hogy a hitelintézet késedelmes teljesítés esetén késedelmi kamatot és az azt meghaladó kárt köteles a megbízónak megfizetni., hibás teljesítés esetén a fizetési megbízás nem teljesült összegét a megbízónak haladéktalanul visszatéríteni.</p> <p>A Kormr. 11 -12. §-a a részvevő államok közötti átutalások esetében, több eltéréssel, hasonló értelmű felelősségi szabályokat tartalmaz.</p> <p>Eltérés pl.. hogy részletesen, külön szabályozza</p>	<p>A fogyasztón és tagországi döntéstől függően mikrovállalkozáson kívüli ügyfelek esetében eltérő megállapodási lehetőség.</p>

<p>pénzforgalmi szolgáltatója felel a fizető fél felé, hacsak bizonyítani nem tudja a feléje, valamint adott esetben a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felé, hogy a 69. cikk (1) bekezdése szerint a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójához beérkezett a fizetési művelet összege, amely esetben a fizetési művelet hibátlan teljesítéséért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója lesz a felelős.</p> <p>Amennyiben az első albekezdés értelmében a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatóját terheli felelősség, az köteles haladéktalanul visszatéríteni a fizető fél számára a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, és – amennyiben releváns – helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.</p> <p>Amennyiben az első albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli felelősség, ez a fizetési művelet összegét köteles azonnal a kedvezményezett rendelkezésére bocsátani és – amennyiben releváns – a megfelelő összeget jóváírni a kedvezményezett fizetési számláján.</p> <p>Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén amennyiben a fizetési megbízást a fizető fél kezdeményezte, ennek pénzforgalmi szolgáltatója az ezen albekezdésben írt felelősségtől függetlenül kérésre azonnali erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a fizető felet értesíteni.</p>	<p>késedelmes teljesítés esetén a késedelmi kamat kiszámítását, az átutalás nem teljesülése esetén az átutalás összegének visszaszerzésétől függetlenül a fizető fél vagy a kedvezményezett részére jóváírandó összeget (legfeljebb 12,5 ezer EUR) és kamatot. Mindkét esetben külön-külön meghatározza a megbízó intézményének, a közvetítő intézmény(ek)nek és a jogosult intézményének a felelősségét, kamat és egyéb fizetési kötelezettségét.</p>	
---	--	--

<p>(2) A kedvezményezett által vagy rajta keresztül kezdeményezett fizetési megbízás esetén az 58. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 78. cikk sérelme nélkül a fizetési megbízásnak a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé történő, a 69. cikk (3) bekezdésének megfelelő, hibátlan továbbításáért a kedvezményezett felé a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel. Amikor ezen albekezdés értelmében a felelősség a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, ez utóbbi a szóban forgó fizetési megbízást köteles azonnal ismételt továbbítani a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója felé.</p> <p>Ezen túlmenően – az 58. cikk, a 74. cikk (2) és (3) bekezdése, valamint a 78. cikk sérelme nélkül – a fizetési műveletnek a 73. cikkben előírt kötelezettségeknek megfelelő módon történő bonyolításáért a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója felel a kedvezményezett felé. Amennyiben a felelősség ezen albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatóját terheli, akkor ennek a szolgáltatónak biztosítani kell, hogy a fizetési művelet összege azonnal a kedvezményezett rendelkezésére álljon, mihamarabb az összeg a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatójának a számláján jóváírásra került.</p> <p>Olyan nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetében, amelyért az első és a második albekezdés értelmében a kedvezményezett pénzforgalmi szolgáltatója nem felel, a fizető fél felelősséggel a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója tartozik. Amikor ilyen értelemben a fizető fél pénzforgalmi szolgáltatója</p>	<p>Az MNBr. 7. § (8) bekezdésében foglalt, már említett általános rendelkezésén kívül nincs ilyen szabály.</p>	<p>Ez a kötelezettség a Ptk-ból levezethető jelenleg is (mivel a fizetési megbízás jogi természetét tekintve megbízási jogviszony).</p>
---	--	---

<p>tartozik felelősséggel, ez megfelelő módon és haladéktalanul köteles visszatéríteni a fizető félnek a nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet összegét, illetve helyreállítani a megterhelt fizetési számlát abba az állapotba, amelyben az lenne, ha a hibás fizetési műveletre nem került volna sor.</p> <p>Nem teljesített vagy hibásan teljesített fizetési művelet esetén amennyiben a fizetési megbízás kezdeményezése a kedvezményezett által vagy rajta keresztül történt, ennek pénzforgalmi szolgáltatója az ezen bekezdésben írt felelősségtől függetlenül kérésre haladéktalanul erőfeszítéseket köteles tenni a fizetési művelet nyomon követésére, és ennek eredményéről a kedvezményezett felé értesíteni.</p>		
<p>(3) Ezen túlmenően a pénzforgalmi szolgáltatók a pénzforgalmi szolgáltatások saját igénybe vevői felé felelősséggel tartoznak a saját felelősségük miatt felszámításra került díjakért, valamint a fizetési szolgáltatás igénybe vevőjének a fizetési művelet teljesítésének elmaradása vagy hibás teljesítése következtében felszámított kamatokért.</p>	<p>Az MNBr. 7. § (8) bekezdésében foglalt, már említett általános rendelkezésen kívül nincs ilyen szabály.</p>	<p>Ptk alapján rendezettnek tekinthető.</p>
<p>További pénzügyi kártérítések 76. cikk Az e szakaszban megállapítottakon kívüli további pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatás igénybe vevője és pénzforgalmi szolgáltatója között létrejött szerződésre alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	<p>Ptk alapján rendezettnek tekinthető.</p>
<p>Megtérítésre való jog 77. cikk (1) Amikor a pénzforgalmi szolgáltatónak a 75. cikk szerinti felelőssége egy másik pénzforgalmi</p>	<p>A Kormr. 11 § (3) bekezdése és a 12. § (3) bekezdése a részvevő államok közötti átutalások</p>	<p>Ptk alapján rendezettnek tekinthető.</p>

<p>szolgáltatónak vagy egy közvetítőnek tulajdonítható, a 75. cikkben említett bármilyen veszteségért vagy kifizetett összegért az előbbi pénzforgalmi szolgáltatót ez utóbbi pénzforgalmi szolgáltató vagy közvetítő köteles kártalanítani.</p> <p>(2) További pénzügyi kártérítéseket a pénzforgalmi szolgáltatók és/vagy a közvetítők között létrejött megállapodásokkal és a köztük létrejött megállapodásra alkalmazandó joggal összhangban lehet megállapítani.</p>	<p>esetében részletezi a közvetítő intézmény felelősségét.</p> <p>Egyébként nincs ilyen szabály.</p>	
<p>A felelősség hiánya 78. cikk</p> <p>Olyan rendkívüli és előre nem látható, az ezen körülményekre hivatkozó személyen kívül álló körülmények fennállta esetén, amelyeknek a következményei minden ellenkező erőfeszítés ellenére is elkerülhetetlenek lettek volna, vagy abban az esetben, ha a pénzforgalmi szolgáltatót nemzeti vagy közösségi jogszabályok előírta egyéb jogi kötelezettségek terhelik, a 2. és 3. fejezetben írt felelősség nem alkalmazandó.</p>	<p>A Kormr. 13. §-a a részvevő államok közötti átutalások késedelmes teljesítése esetében mondja ki a felelősség alóli mentesülést, ha a késedelmet vis major idézte elő.</p>	<p>Ptk alapján rendezettnek tekinthető.</p>
<p>4. fejezet - Adatvédelem 79. cikk</p> <p>A tagállamok személyes adatoknak fizetési rendszerek és pénzforgalmi szolgáltatók által történő feldolgozását annyiban engedélyezik, amennyiben a feldolgozás a fizetési csalások megelőzése, vizsgálata és felderítése érdekében szükséges. Az ilyen személyes adatok feldolgozását a 95/46/EK irányelvvel összhangban kell végrehajtani.</p>	<p>Nincs ilyen szabály.</p>	
<p>5. fejezet - Viták rendezése peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárás révén</p>		
<p>1. szakasz - Panasztételi eljárások</p>		

<p>Panaszok 80. cikk</p> <p>(1) A tagállamok biztosítják, hogy létezzenek olyan eljárások, melyek révén a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és más érdekelt felek, többek között a fogyasztói szervezetek, a pénzforgalmi szolgáltatóknak az ezen irányelv rendelkezéseit végrehajtó nemzeti rendelkezéseket megsérteni vélt magatartása miatt panaszt nyújthatnak be az illetékes hatóságokhoz.</p> <p>(2) Az illetékes hatóság a bírósághoz fordulás nemzeti eljárási jogszabályok szerinti jogának sérelme nélkül, amennyiben releváns, a panaszosnak adott válaszában tájékoztatja a panaszost a 83. cikknek megfelelően kialakított peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások létezéséről.</p>	Nem tárgya.	A PSZÁF-ról szóló 2007. évi CXXXV. törvény alapján pénzügyi szolgáltatásokkal kapcsolatos fogyasztói bejelentéseket a PSZÁF vizsgálja ki.
<p>Szankciók 81. cikk</p> <p>(1) A tagállamok meghatározzák az ezen irányelvnek megfelelően elfogadott nemzeti rendelkezések megsértéséért kiszabható szankciókkal kapcsolatos szabályokat, és minden szükséges intézkedést megtesznek ezen szabályok érvényesítése érdekében. A szankcióknak hatékonynak, arányosnak és visszatartó erejűnek kell lenniük.</p> <p>(2) A tagállamok legkésőbb 2009. november 1-jéig értesítik a Bizottságot az (1) bekezdésében említett rendelkezésekről és a 82. cikkben említett illetékes hatóságokról, továbbá a későbbi módosításokat is haladéktalanul jelzik a Bizottságnak.</p>	Nem tárgya.	A Hpt. alapján, közigazgatási eljárás keretében jelenleg a PSZÁF, adott esetben az MNB kezdeményezésére jogosult szankcionálásra, mint pl. bírság kiszabása.

<p>Illetékes hatóságok 82. cikk</p> <p>(1) A tagállamok minden szükséges intézkedést megtesznek annak érdekében, hogy az ezen szakaszban meghatározott követelményeknek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezések teljesítésének biztosítására felhatalmazott hatóságok a 80. cikk (1) bekezdésében meghatározott panasztételi eljárásokkal kapcsolatos feladatokat ellássák, illetve a 81. cikk (1) bekezdése szerinti szankciókat alkalmazzák.</p> <p>(2) A III. és IV. címnek megfelelően elfogadott nemzeti jogszabályi rendelkezésekre vonatkozó jogsértés vagy jogsértés gyanúja esetén az (1) bekezdésben említett illetékes hatóságok a pénzforgalmi szolgáltató székhelye szerinti tagállam illetékes hatóságai, kivéve a letelepedés szabadsága keretében alkalmazott ügynökök és annak keretében nyitott fióktelepek vonatkozásában, amely esetben az illetékes hatóságok a fogadó tagállam illetékes hatóságai.</p>	Nem tárgya.	
<p>2. szakasz - Peren kívüli jogorvoslati eljárások 83. cikk</p> <p>(1) A tagállamok – adott esetben már meglévő testületek igénybevételeivel – biztosítják, hogy megfelelő és hatékony, peren kívüli panasztételi és jogorvoslati eljárások állnak rendelkezésre a pénzforgalmi szolgáltatások igénybe vevői és pénzforgalmi szolgáltatóik között az ezen irányelvből származó jogokkal és kötelezettségekkel kapcsolatosan felmerülő viták rendezéséhez.</p>	Nem tárgya.	A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény rendelkezik az. un. békéltető testületek működéséről.

(2) A határokon átnyúló viták esetében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megoldás érdekében az említett testületek aktív együttműködést folytassanak.		
--	--	--